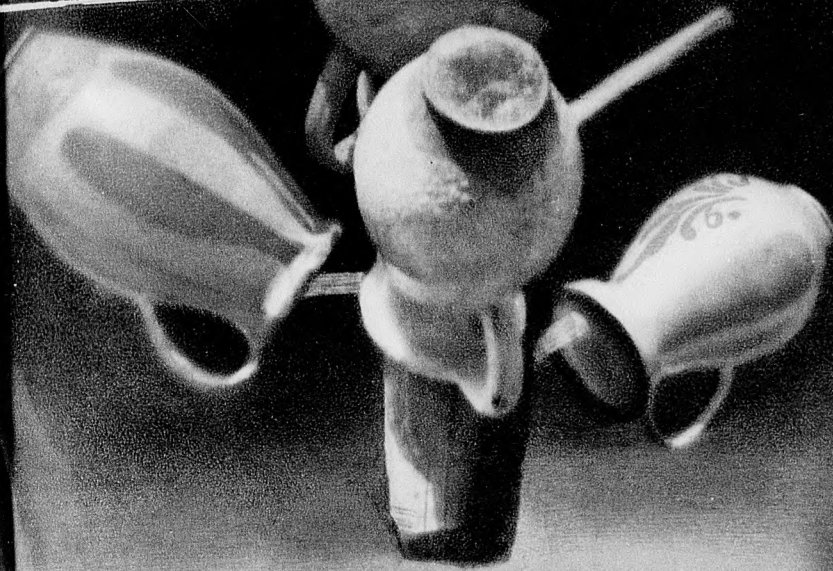

Déliab

19. SZÁM

14
FILLÉR

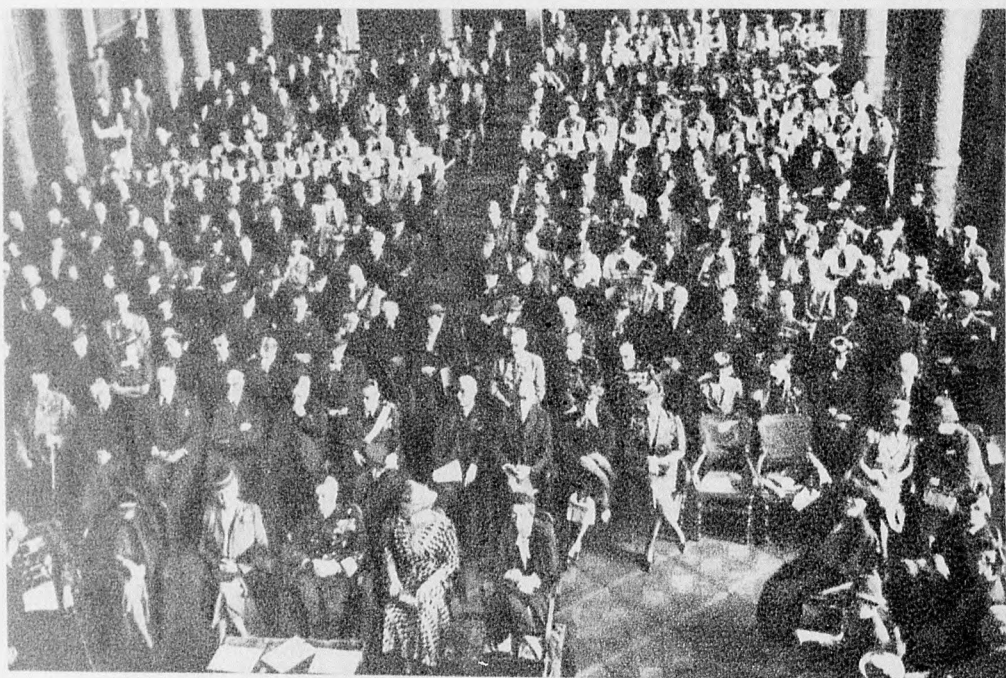
PIROS
PÜNKÖSD
NAPJÁN

RÁDIÓMŰSOR
MÁJUS 12. - 19. 16.

A Gyermekvédő Liga közgyűlése. T. Mátray Erzsi, Mihalovics Zsigmond, Ugron Gábor, Albrecht főherceg, Petri Pál, Mihályi Miklós, dr. vitéz Klaniczay Gyula (SFEI foto.)

A Főméltóságú Kormányzói Pár jelenlétében tartotta meg a Magyar Tudományos Akadémia 100. nyilvános teljes ülését (Kemény foto.)

14

FILLÉR

Délibáb

Színházi Hétlapp

Felelős szerkesztő:
BIBÓ LAJOS

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 1 pengő 80 fillér, félévre 3 pengő 60 fillér. Biztosítással kombinálva negyedévre 2 pengő 60 fillér, félévre 5 pengő 20 fillér, egy hónapra 90 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 14 fillér. Franciaországban Frs. 1.50, Jugoszláviában 2 dinár, Romániában 7 lei.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány ucca 12. Telefon: 14-23-39, 14-23-50.
Postatakarékpénztári befizetési lap száma: 9244.

M. kir. Operaház: Raffay Erzsébet, a Lehár jubileumi ünnepség keretében előadott „A mosoly országa” című nagyoperett primadonnája (Vajda M. Pál felv.)

Nem kapták meg a biztosítási kötvényt. Több biztosítási előfizető azzal a panasszal fordult hozzánk, hogy a biztosítási kötvényt nem kapták meg a kézbesítő hanyagsága folytán. Kérjük ezeket az előfizetőket, hogy jogaik megóvása céljából okvetlenül követeljék a kötvényt a kézbesítőtől. Kiadóhivatalunkkal pedig haladéktalanul közöljék, ha bármely okból nem kapták meg a kötvényt, hogy mióta előfizetők és hányszor nem kapták meg a lapot. Mihelyt beérkezik a panasz, nyomban intézkedünk a kivizsgálás iránt. Eddig több mint 2000 elhunyt biztosított előfizető hozzátartozója kapta meg a temetkezési segélyt. Több mint 500.000 pengőt fizetett ki eddig a biztosító.

1. Az Operaház díszelőadás keretében ünnepelte Lehár Ferenc 70. születésnapját. A díszelőadás „A mosoly országa” került színre részben új szereposztásban

A MOSOLY ORSZÁGA

1. Nagypál László, Szabó Ilonka, Lehár Ferenc, Raffay Erzsi, Sárdy János
2. Szabó Ilonka, Sárdy János
3. Ottrubay Melinda
4. Nagypál László
(Vajda M. Pál felv.)

tat ó
nyed
ségge
moga
emb
nem
közö
nak
akan
sák
A
szik
Azo
ből
sorr
hón
illik
újd
szín
ját
A
az
fog
Sch
am
ház
a K
ada
Me
ren
lőr
pét
ler

Tamás Ilonka

Tavasszal már vége felé hajol a színházi idény. Az irodákban titokban készül a mérleg az évad sikeréről és — sikertelenségeiről, a színpadon pedig készülnek a színészek arra, ami még hátra van, az utolsó egy-két bemutatóra. Tavaszai bemutató! Nem olyan könnyed esemény ez, mint ahogy kis könnyelműséggel hinnénk. Tavasszal, amikor a melegsí-mogatású estéken már szívesen mennek az emberek a hangulatosa budai kisköcsmák felé, nem könnyű dolog behozni a színházba a közönséget. Irónak, színésznek, muzsikusk-nak alaposan helyt kell állni a gáton, ha azt akarja, hogy az emberek egymást biztas-sák színházbamenésre.

A pesti színházak tavaszi pontján ügylát-szík nyert csata előtt áll Thália serege. Azon a néhány héten, ami a színházi idény-ből hátra van, olyan bemutatók kerülnek sorra, hogy becsületére válnának a legtelibb hónapnak is. A sort a Nemzeti Színházzal illik kezdeni, amelynek ez évben, utolsó újdonsága Barabás Pálnak, a tehetséges, színes-tollú frónak új vígjátéka lesz. A vig-játéknak még nincs meg a szereposztása.

A Nemzeti Színház utolsó előadásai az idén a szigeti Szabadtéri Színpadon fognak lezajlani. Június 22-én és 23-án Schiller „Tell Vilmos”-át mutatják be, amely nálunk először a régi Nemzeti Szín-ház színpadán, 1848 szeptemberében került a közönség elé. A mostani Tell Vilmos elő-adásnak az lesz külön érdekessége, hogy Meissner, az ismertnévű frankfurti rendező rendezi, Abonyi Tivadar segítségével. Egye-lőre még csak két művész kapta meg szere-pét. Tell Vilmos-t Lehotay Árpád, Gess-ler-t Kovács Károly alakítja.

Az utolsó négy szigeti előadás-on Gyallay Domokos ér-dekes népi játéka a „Külön nóta” kerül a közönség elé Szil-lassy Gyula rendezé-sében. A Gyallay darab lesz tulajdon-képpen befejezője a Nemzeti évadjának.

A magyar királyi Operaház kapuzá-rása előtt kettős sze-reposztásban mutat-ja be Puccini ná-lunk aránylag nem túlságosan ismert „Manon Lescaut” című operáját. Az

Az évad végén...

operában Losonczy György, Walter Ró-zsi, Dobay Livia, Udvardy Tibor és Pa-taky Kálmán ének-lik a legjelentősebb szerepeket. Puccini remekművén kívül a fiatal magyar mu-zsikusgárda egyik legtehetségesebb tag-jának, Takács Jenőnek „Nilusi legenda” című műve kerül bemutatásra. Takács Jenő értékes, újszerű hatásokban bővel-kező alkotásától sokat vár az Operaház vezetősége.

Az Operaház idényét a Margitszigeten zárja le, ahol szabad ég alatt Straussnak, a modern muzsika élő fejedelmének egyik leg-szebb művét, a klasszikus Daphne-t mutatja be. A címszerepet Operaházunk egyik fiatal, nagyszerűhangú énekesnőjére, Tamás Ilonára bízták. Rajta kívül Halmos János, mint Apolló; Sárdy János, Basilides Mária, Koréh Endre éneklik a főbb szerepeket a Strauss-műben.

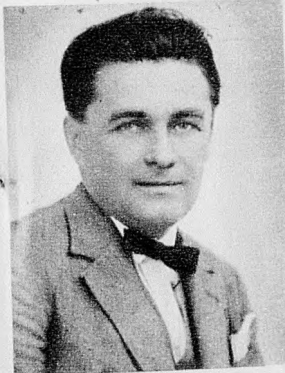
A Belvárosi Színház, Keresztessy Mária-nak, a tehetséges színész-nő-irónőnek mutatja be új, érdekes meséjű darabját. Címe „Férfiszerelem”. Meséje egy férfi körül fo-rrog, aki mielőtt megnősült, egy színész-nőbe volt szerelmes. Felesége már gyermeket vár, amikor rádöbben arra, hogy eljövendő gyermekének apja, nem őt, hanem még mindig a színész-nőt szereti. A színész-nőben is él az emlék a férfiről, de ő is máshoz kötöt-te már életét: a szerzőhöz, akinek új darab-jában színpadra lép. A darabban a szerzőnő is fellép. Ő alakítja az anyát. A színész-nőt Mezey Mária játssza. A férj: Kubányi György, az író: Boray Lajos. Kiszely Ilona, Szende Bessy, Simon Marcsa és Danis Jenő játsszák a darab főbb szerepeit.

Budapest egyik leg-nagyobb nyári attrakciója Erdélyi Mi-hály népszerű mű-intézetében, az Er-zsébetvárosi Szín-házban lesz, amely híven nyári tradi-cióihoz, természetesen látványos, vi-dám, nyári operet-tel kedveskedik látogatóinak.

Nem szaladhat el senki a mai élet kínzó kérdései elől. Sikere-sen szembenézhet ezekkel a kérdések-vel, ha megismeri Tolnai Világlexikonát

Tolnay Klári

Halmos János
(Vajda M. Pál felv.)

Lehotay Árpád

Délibáb

Főnyeremény

Az Andrásy Színház sikerrel mutatta be a „Főnyeremény“ című vígjátékot. Képeink a darabból: 1. Perényi László, Simor Erzsébet. 2. Erdélyi Mici, Szakáts Zoltán. 3. Törzs Jenő, Simor Erzsébet. 4. Hajmássy Miklós, Maklár János

A Színművészeti Akadémia növendékei sikerrel vizsgáztak a „Heidelbergi diákélet” című darabban. Képek a vizsgaelőadásról

1

2

1. Almásy Judit, Vereczkey Zoltán.
2. Gábor Miklós, Naszódi Sándor
3. Galamb György, Fábry Zoltán, Palotay István

3

darabja volt a Vigszínház-
nak. Témája a főherceg sze-
relme a polgári kislány
iránt. Szóval abból az időből
való, amikor még a főher-
cegek polgári lányokba sze-
rettek bele. A Vigszínházban
abban az időben a főherceget
Tanay Frigyes, a polgári
kislányt Makay Margit
játsszotta. A szerep híres
naivszerep és Makay óriási
sikert aratott vele. Csak ter-
mészetes, hogy most amikor
Makay, a tanár állt a kö-
zönség elé növendékeivel, ez
a darabot választotta vizsga-
előadásul. A vizsga különben

A Színművészeti Akadé-
mia nagyjérdemű igazgatója,
Kiss Ferenc a napokban
nyilatkozott arról, hogy mi-
lyen öröm és boldogság egy
színésznek a színészetet ta-
nítani, színésznemzedéket ne-
velni. Ez érezhette most
Makay Margit is, a Nem-
zeti Színház kitűnő művés-
znője, akít nemrégiben nevez-
tek ki a Színművészeti Aka-
démia tanárnőjéül, és akinek
növendékei most vizsgáltak
jelentős sikerrel a „Heidel-
bergi diákélet”-ben. Ez a
kedves, romantikus szinda-
rab a békeévek egyik leg-
vonzóbb, nagysikerű másor-

Pünkösdi szépségek

sikerült. A növendékek meg voltak hatva a darab finomságától,
üde levegőjétől és szépségétől. De még inkább meg volt hatva ki-
tűnő tanárnőjük, Makay Margit, akinek ez a szerep életének
egyik legszebb emléke. Külön megható élménye a művésznőnek,
hogy a darabot elhúnyt Jéjre, Márton Miksa fordította. A
visszaemlékezések sorozata tette tehát széppé ezt a vizsgaelőadást.

Ajlay Andornak nagyon tetszett Antoine de Saint-Exupéry
„Egyedül a felhők között” című regénye.

A drámát, tragédiát rendszerint egy szerző jelzi. A vígjátékok
gyakran kettő. Az operettekkel azonban három, sőt néha több is. Az
operetteknek van egy szövegírója, egy versírója és egy zeneszerzője.
De gyakran két szövegírója is van és akkor négy szerző vállalja
a felelősséget a műért. Az utóbbi időben egy operett körül
valóságos szerzői csoport alakult. Van, aki a témát adja, aki
megírja a dialógusokat, aki a verseket írja s aki vicceket tesz
bele. A zeneszerzőnek pedig majdnem minden esetben van egy
társa, aki a hangszerezést végzi. Szóval „legrosszabb” esetben
is legalább hatan szereznek egy operettel. Egy legutóbb bemutatott
operettel állítólag még a fentebb említett számoknál is többen írtak.

Makay Margit
(Rozgonyi felv.)

Délibáb

A Bankliga sportünnepélye a Tözsdepalotában. Női szabadgyakorlatok

Állítólag a premieren csak maguk a szerzők is több páholyt foglaltak le. Egy színházi befentes meg is jegyezte.

— Na, ennek a darabnak a közönségsikere igazán biztosítva van.

— Hogyan — kérdezték tőle?

— Ugy, hogy egy sereg táblás házat biztosít már az a körülmény, ha a szerzők és családtagjaik be akarnak ülni a nézőtérre.

Mezey Mária elismerőleg nyilatkozott R. C. Sherriff „Világvége” című művéről.

A Nemzeti Színházban vége felé közeledik a Shakespeare-ciklus, amely meg kell állapítani, nagy erkölcsi és anyagi sikerrel járt eddig. A közönség szereti Shakespeare-t és a Nemzeti gondoskodott arról, hogy mindig új és új látalásban vigye ezeket a darabokat a közönség elé. A napokban Major Tamás találkozott az uccán Maklárny Zollánnal.

— Lesz holnap próba a színházban? — kérdezte Maklárny.

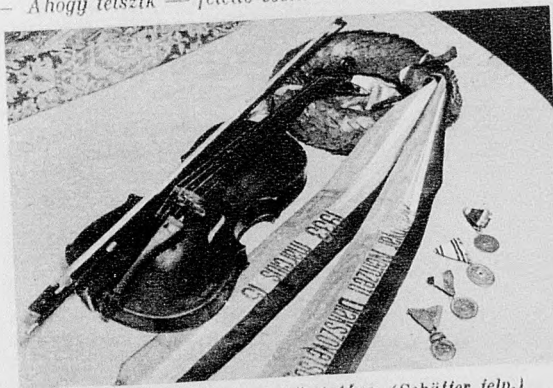
— Mert holnap délelőtt nem szeretnék bemenni.

— Ahogy tetszik — felelte csendesen Major Tamás.

Magyari Imre, a most elhunyt hírneves cigányprímás népszerű volt a kulisszák világában is. Sok színdarabban hegedült. A három sárkány című darabban Titkos Honának, Rajnai-nak, Jávornak muzsikált

Más a színpadi színész és más a kabarészínész. A színpadon (kevés kivétellel) a színész egy szerepet játszik. Erre készül hetekig, ebben éli ki magát. A szerep van ideje és módja tanulmányozni, a megfelelő ruhákat hozzá kiválasztani, alaposan megtanulni, abba elmélyedni és a mi a jó az előadás alatt a szerep hangulatában megmaradni. A kabarészínésznél persze más a helyzet. A kabaré-

Magyari hegedűje és kítüntetése (Schäffer felv.)

— Nem az a fontos, hogy nekem hogy tetszik — mondta Maklárny, — hanem, hogy lesz-e próba.

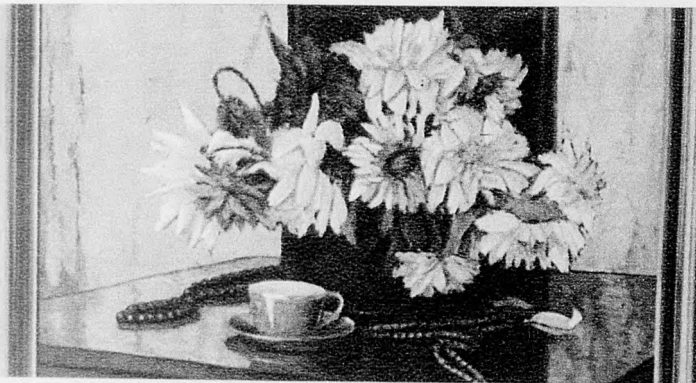
— Én pedig nem mondhatok mást, mint az imént. Próba lesz: Ahogy tetszik.

— Ja persze — ríposztózott Maklárny, — gondolod, hogy nem ahogy nekem tetszene, hanem ahogy Shakespeare-nek tetszett.

Délibáb

Dr Liszt Nándor, a Nemzeti Színház titkára felépült betegségéből és ismét elfoglalta hivatalát (Schäffer felv.)

Kossin János (Diósgyőr) Dállák című festménye a Műcsarnokban

A Nádassy balletstúdió vizsgálódásáról (Jakab felv.)

színész több szerepet játszik el egy estén, pillanatok alatt kell öltözködni, maszkol csinálni és karaktert változtatni. Egyik szerep karakteréből, hangulatából azonnal átcsapni a másikba. A kabarészínészek tehát elsősorban ösztönösnek és ületesnek kell lennie, hogy megállja a helyét. Bátran el lehet tehát mon-

dani, valósággal a sok szerep eljátszásában, rekorder Anday Béla, a Pódium kabaré kitűnő tagja, aki egy estén tíz alakban is megjelenik a közönség előtt. Az egyik tréfában pincér, a másikban már kávéházi kibic, a harmadikban szórakozott lanár, hogy a negyedikben viszont rajongó szerelmes legyen. Az egyik tréfában énekel, hogy míg egy másik kis darabban már komolyabb hűrokat pendítsen meg. És mindig más öltözet, más maszk, más karakter s mindez pillanatok alatt. Anday Béla az a színész, aki ebben az évadban a legtöbb szerepet játszotta. Vannak sztárok, akik egy évben legfeljebb két-három szerepet vállalnak. Akiket szerződése kötelez, eselleg eljátszik egy évben 10—15 szerepet. Anday Béla már jubilál. Ötven szerepet játszott ebben a szezonban, ötven különböző figurát mutatott be és mindegyiket jól, sőt hatásosan. Ötven alakot

hívott életre, ötven kis életet élt, ha csak pillanatokra is. Amikor gratuláltak neki ebből a nevezetes alkalomból, rezignáltan mondotta.

— Volt még egy ötvennegyedik szerepem is, a saját magam civilélete is, de ezt tudom legrosszabul játszani.

Dr Vitéz Papné Kovács Edít Sopronban nagy-sikerű zongorahangversenyt tartott (Laub Juci felv.)

Délibáb

ban,
baré
meg-
ában
har-
edik-
gyik
kis
ítsen
szk,
alatt.
ában
írok,
repet
elleg
nday
bben
alott
lakot
óten
esak
Ami-
neki
al-
állan
egy
zere-
ma-
de
zab-

A GYERMEK- NAPRÓL

Gróf Teleki Pálné, Zsindely államtitkár felesége,
Tüdös Klára és Bárcziházi Bárczy István

Baresay Ákosné, v. Keresztes-Fischer
Ferenecé, Benczús-Úrmössy Gáborné,
Imecs Györgyné és Kalmár Béláné

A
Pódium
kabaré sátra

Földváry Lászlóné,
v. Lukács Béláné, Riesóy-Uhlarich
Béláné, gr. Teleki Mihályné, Nusser Jánosné

Déliab

A Vígyszínház sátra
(Hidvéghy Valéria)

Száz éve halt meg Paganini

Niccolò Paganini, a modern hegedű-virtuózítás megalapítója ötvennyolc földi éve alatt megtanította az emberiséget arra, hogyan kell egyesíteni mindazokat a tulajdonságokat, melyek előtte csak külön-külön voltak találhatók a hegedűsöknel. Május 27-én lesz halálának 100-ik évfordulója s ezt a centenáriumot Olaszország fényes ünnepségekkel üli meg.

Ki volt Paganini? Ezt elmondják a lexikonok, zenei szakkönyvek és világszerte tanítják az iskolákban. Mi most nem zenei nagyságát akarjuk méltatni, hanem csupán életének azokra a periódusaira óhajtunk rávilágítani kis színházi zseblámpánkkal, amelyek száz esztendő távlatából élénk állítják Paganinit — az embert.

Gyarló utókorhoz illően a külsejével kezdjük. Nem volt szép. Egykorú kritikák szerint külseje első látásra inkább visszataszító volt, mint megnyerő. Kicsit hanyag, de mégis mindig vonzó. Valami van benne, amivel el tudja bűvölni az asszonyokat és esodálkozásra készíti a férfiakat. Világszerte boldogulnak érte a nők. Elhiszik a mendedomdát, hogy Paganini a sátán cimborája. Azért tud olyan bűvösen hegedülni, mert eladta lelkét az ördögnek. Koncert közben egy extázisba esett nő felismeri benne a sátánt és azon nyomban elájul. Csak feleségét nem tudta bűvkörében tartani. Sajnálkozó zeneesztétikusok feljegyezték, hogy az egyszerű bájos és széphanag énekesnő, Bianchi gyakorta felkapott egy-egy eredeti Stradivariust, Amatit, vagy Guarnerit, amelyek csak úgy szanaszét heverték a szobában — s dühében izzé-porrá zúzta. Hogy hol, arról hallgat a krónika. Mindenesetre lehet, hogy csak az asztalon, de az nincs kizárva, hogy férje urával hozta „közlebbi kapcsolatba” a nagyértékű hegedűket.

Azoknak a hegedűseinknek, akik nem nagyon tolokodtak, amikor a szorgalmat osztogatták, vigasztalásul közöljük: a kis Paganini gyakran kapott atyjától hol pofonokat, hol pedig másutt elcsattanó ütlegeket azért, mert nem akart gyakorolni. A lustasága ezen a téren elkísérte élete végéig. Ha este nem volt koncertje, kezébe sem vette a hegedűjét. Mindig nagyon keveset gyakorolt, de ha kiállt a pódiumra: úgy játszott a közönség szívével, mint a furulyázó kigyóbűvölő a kobraival.

Valamiben azonban Paganini nagyon szorgalmas volt. Ezt pedig már abban az időben is — pénzszerzésnek nevezték. Fantáziája nem ismert határt, abban, hogyan lehet művészetét minél jobban kamatoztatni. Szinte naponta koncertezett, fáradságot sohasem kimélt, csak a költséget. Ha este hangversenye volt, másnap reggel már uta-

zott más városba, ahol megérkezése estéjén már újra fellépett. Hogy mire kellett a pénz? Ezt talán mondja el maga Paganini: „Ifjúságom nem volt ment azoktól a hibáktól, melyekbe minden gyermekember belebukik, mert hosszú ideig rabszolgamódra nevelkedtem, ha aztán minden köteléktől megszabadulnak, a hosszú tartózkodás miatt gyönyört gyönyörré halmozni vágytak. Tehetségem mindenfelől rendkívüli, sőt fiatal, lelkes ifjú létemre módfelett nagy elismerésben részesült. A szabad utazgatás, a lelkesedés — mit majdnem minden olasz érez a művészet iránt — a génuai vér és sok más hasonló ok oly társaságokba kevert, melyek nem éppen a legjobbak voltak. Megvallom őszintén, gyakran estem oly emberek hálójába, kik fölöttégyesebben és szerencsésebben játszottak, mint én, de nem hegedűn, se nem gílaron. Gyakran sok koncertem gyűmölcsét vesztettem el egyetlen este úgy, hogy nem ritkán jutottam léhaságom következtében oly zavarba, melyből csak művészetem mentett ki. Szerencsére mulandó volt ez a korszak. Sajnálom, hogy megtörtént, de bevallom, mert nem szeretném, ha jobbnak látszanék, mint amilyen vagyok.”

Népszerűsége tetőpontján már nem elég-szik meg a közönség azzal, hogy hangversenyein esodálja. Vele, képével akar élni. A kereskedők és iparosok reklámnak használják fel arcképét, Paganini-bonbonokat gyártanak, szalócukorkákat árusítanak ezüst papírban, amelyre Paganini-képmást ragasztottak. A férfiak „á la Paganini” hordják a kalapjukat s a nők is ily módon hullatják vállukra hajtinesüeteiket. Olyan ruhaanyagokat követelnek a boltban, amelyet hegedűkkel és vonókkal pingáltak tele, vendéglőben csak „á la Paganini” menükre van gusztlusuk. Van már Paganini-gomb, ruha, zsemlye, cukor, bot, szalag, gallér s egykorú feljegyzések szerint: a férfiak többé már nem szívesen vesznek olyan tubákból, amelynek dobozáról hiányzik arcképe.

Azt viszont érvényesülni nem tudó muzsikusaink számára közöljük egyetlen vigaszul, hogy Paganinit, aki ekkor már nagy volt, utolérhetetlen művészetében és népszerűségében egyaránt — Prágában kifütyülték. Botrányba fulladt a koncert. A közönség visszakövetelte a szokatlanul, azaz Paganinénél nagyon is megszokott magas beléptidíjat. A kritikák pedig oly lesújtóak voltak a koncert után, hogy érdekesnek találjuk belőlük egyet szó szerint idézni: Steuers elsőrangú zenei szaktekintély írja róla 1826-ban: Paganini összehasonlítható Bouchervall, legalább is annyiból, hogy mind a kettő Európa legnagyobb sarslatányai közé tartozik.

Hattyásy Katalin
Déliháb

HA A MAMA AKARJA...

IRTA: ORBÓK ATTILA

Az apa nagy léptekkel járkált le s fel a szobában, riadtan húzódott meg az ablakmélyedésben, az anya pedig karosszékre roskadtan ült s alig bírta elfojtani könnyeit.

— Mégis csak felháborító — fortyant fel az öreg Csotányi felesége ielé fordulva, — hogy valaki egyszerűen csak betörjön az ember házába és el akarja vinni a leányát, az egyetlen leányát, akit nagy gonddal nevelt... Egy ilyen semmiházi, hitvány alak...

— Legalább ne bántsd, ha nem adsz hozzá — mondta Eszter szeliden...

Az öreg úr megszokta, hogy mindenért a feleségét vonja kérdőre, amit a leánynál kifogásolt. Most is rátámadt:

— Hallod? Még védelmezni mered azt a... nem is tudom, hogy minek nevezzem... Persze, a te nevelésed!... A zsúrok, a bálók... Meg a tennisz, a csónakázás... Egyedül... Illetve azzal a léhűtő Kerényi Palival!... Nem adom hozzá a leányt! Nem adom!...

Csotányiné, aki sokkal fiatalabb volt az uránál, megszokta már az öreg úr zsarnokságát és szelid megadással élt mellette. De most a leánya boldogságáról volt szó; megpróbálta védelmezni a fiatalokat:

— Eszter éppen úgy él, mint a többi fiatal, jómódú úrileány... Mint más vállalati igazgatók, a kollegiád leányai... Kerényi társaságbeli fiatalember... Megszerezték egymást, a fiú megkérte a kezét... Azt sem mondhatod, hogy betört a házukba... Gyakran a vendégünk volt... Mivel pedig alig álltál szoba vele, hát levélben kérte meg tőled a leányod kezét...

— Mert felbuzdítottatok! — csattant fel retentő dühösen az öreg. — Összeesküdtek ellenem! De nem fogtok boldogulni velem! Nem adom a leányt!...

— Mondd meg legalább, hogy mi a kifogásod ellene? — kérdezte Eszter könnyes szemmel.

Csotányi megint az asszony felé fordult: — Még kérdezitek? Ki ez a Kerényi, hogy egyáltalában ki meri vetni a leányomra a hálóját? Egy senki... Egy koldus!... Bankgyakornok... Apja valami bukott építési vállalkozó volt... Állítólag öngyilkos lett...

CIMSZERZŐK

jelentkezzenek egy rendkívül elterjedt és minden házban nélkülözhetetlen cikknek Budapesten és vidéken való eladására. Ugyazolyván biztos vevőkhöz lesznek küldve. A tanulási idő alatt napidíjat kap. Ha szorgalommal van megáldva, hosszú időre biztosítja magának a rendes polgári megélhetést. Az ajánlkozó lehet nő is. Ajánlatokat e lap kiadóhivatala továbbít eddigi foglalkozás, kor és vallás megjelölésével „Szívesen dolgozom” jelige alatt.

Délibáb

Persze, kellene a fiúnak a leányom, akinek vagyona van... De én nem azért gyűjtöttem egész életemen át, hogy egy ilyen kis bankgyakornokocskára urizáljon az én pénzemen... Kár a dologról beszélni... Majd megkapja a választ a fiatal úr, még ma... Nektek pedig megtiltom, hogy szóba álljatok vele! Értitek?! Megtiltom!

Sarkon fordult és keményen bevágta maga után az ajtót.

A két nő kétségbeesetten nézett utána.

Az anya megcsókolta leányát:

— Bele kell törődnöd, fiam — mondta Eszternek, — hogy nem akar beleegyezni... Nem szállhatsz szembe az édesapáddal... Azon nincsen áldás...

Eszter sírni kezdett:

— Hát akkor mit ér a vagyon, a gazdagság, ha nem mehetek ahhoz, akit szeretek?!... Értsd meg anyám, szeretem Palit... Halálósan szeretem...

Az anya megdöbben:

— Hát ennyire vagytok? Hogy halálosan... Könnyezve nézte az Eszter arcán végigcsorduló könnyecskéket:

— Majd megpróbálok még beszélni apáddal... De meglátod, nem fog tágítani... Tudod jól, hogy imád... Azonban hajthatatlan, ha nem tart valamit helyesnek... Ne felejtse el, a te boldogságodat félti...

Eszter elszántan jelentette ki:

— Ha nem ad hozzá, hát megszököm vele... — Azt nem fogod megtenni — mondta az anya. — Az édesapád belepusztulna... A legrosszabb esetben várni fogtok... Fiatalok vagytok mindketten, ráértek... Ugy-e, megígéred?...

— Nem ígerek semmit — felelte durcásan a leány.

— Olyan vagy, mint az apád... A makacs természetét tőle örökölted...

*

Csotányi levelet írt a fiúnak, hogy soha, semmiféle körülmények között, nem adja hozzá feleségül Esztert és „minden rendelkezésére álló törvényes eszközzel meg fogja akadályozni a tudta nélkül kitervelt házasságot”. Kerényi Pali „kétségbeesett üzenetekkel ostromolta a leányt és az anyját, de Csotányiné már szólni sem mert a fiú érdekében, az öreg úr olyan dühbe jött néhányszor, hogy a gutaütéstől kellett féltenie, mert nagyon vérmes ember volt. Eszternek sikerült néhány

Szépségápolásra

Földes

Margit-crème

nap mulva futólag néhány szót váltania a korzón Palival, aki kijelentette, hogy öngyilkos lesz, ha ha nem láthatja sűrűbben.

Otthon nem esett szó többé a házasságról. Néma harc folyt a két nő és az öreg úr között.

Eszter néha kitört az anyja előtt:

— Inkább megszököm Palival, de a felesége leszek...

— Nem teheted meg — mondta az anya, — mert sírba vinné a botrány az apádat. Légy türelemmel, majd én kitalálok valamit.

Eszter egyre soványabb és sápadtabb lett és Csotányi aggódni kezdett. Egy napon kijelentette, hogy Eszternek az édesanyjával együtt el kell utaznia a Rivierára. Nem kérdezte meg, hogy el akarnak-e menni. Egyszerűen intézkedett. Az anya tiltakozott a terv ellen, mert a szerelmes leány az egész

éjszakát átsírta. De Csotányi nem tágtott... Nagyon összetűztek és az öreg úr — szokás ellenére — goromba volt.

Aznap, amikor el kellett volna utazniok, az anya eltűnt otthonról. Levelet hagyott hátra a férjének, hogy addig nem tér haza, amíg nem olvassa az újságokban, hogy Kerényi Pali eljegyezte Esztert...

Az öreg úr eleinte dühöngött. Detektivekkel kerestette a feleségét, akinek azonban nem tudtak nyomára akadni. Aztán kezdett kétségbeesni... Végül pedig megtört — és beleegyezett a házasságba.

Csotányiné így szerezte meg szökésével a leánya boldogságát. Az öreg úr pedig most tudta meg csak igazán, hogy mennyire imádja a feleségét. Talán jobban szerette őt még a leányánál is... És mit is csinálhat egy papa, ha a mama is azt akarja, amit a leánya...

Végre egy vevő!

(Történik az Úr ezerkilencszáznegyvenedik esztendejében itt, Budapesten. Mondjuk a Váci utcában. Szín: egy úridivatkereskedés. Minden van itt, ami divat, csak éppen vevő nincs. Mert, úgy látszik, vásárolni ma nem úri divat. És mégis. Megtörténik a csoda. Az ajtó nyílik és belendül a vevő. A főnök arca felderül.)

Főnök: Van szerencsém.

Vevő (uralkodói göggel): Kérem, vettem itt egy galambszürke ruhát.

Főnök: Mikor méltóztatott venni?

Vevő: Tíz év előtt.

Főnök: Hja, már emlékszem. Szóval új ruhát parancsol?

Vevő: Csak egy kabátra valót kérek.

Főnök: Milyen színben?

Vevő: Galambszürkében természetesen.

Főnök: Azonnal hozom. (Felrohan a létrán. Lehoz egy vég szövetet): Megfelel?

Vevő (nézi, forgatja): Nem elég világos.

Főnök (ráhagyja): Világos, hogy nem elég világos. De adhatok világosabbat is. (Hozza a másik szövetet.) Tessék.

Vevő (szemügyre veszi): Nagyon vékony.

Főnök: Valóban nagyon vékony. De szolgálhatok vastagabbal is. Méltóztatnék csak válogatni. (Újabb vég szövetek kerülnek a pultra.) Uraságod ne engedje magát befolyásoltatni. Vásároljon az ízlése szerint. Lehoztam az összes szöveteket, ha éppen parancsolja. (Halomra hordatja egész készletét.) A legnagyobb örömmel szolgálom ki kedves vevőmet.

Vevő (válogat): Ez talán jó lesz.

Főnök: Meghiszem azt! A legfinomabb szövet, ami csak képzelhető. Uraságodnak szerencséje van. (Göngyölgetni kezdi a szövetet). Hány métert parancsol?

Vevő (nagyot néz): Métert?

Főnök: Méltóztatik az egész véget talán?

Vevő: Egy véget?

Főnök: Egy vég szövetet.

Vevő: Dehogy. Csak egy szövetvéget ké-

rek. Vágjon le belőle tíz centimétert. A kabátom könyöke kilyukadt és be akarom foltoztatni. (Nagylelkűen.) Lehet tizenkét centiméter is, nem bánom, két centiméter ide, vagy oda. Ne mondja, hogy kicsinyes vagyok.

Főnök (dühöngve): De hiszen uraságod úgy jött be, hogy egy kabátra valót akar!

Vevő (nagyúri gesztussal): Hát mit gondol, kérem, az a folt, amire szükségem van, nem egy kabátra való? **DYMI**

NŐI SZEMMEC

Vigyázat, mindnyájunkat érhet baleset. Ropant édes tipikusan női esetnek voltunk a szemtanui egy turista kirándulás alkalmából. A szép tavaszi idő kirándulásra csábította az egyik színház két kedves fiatal női tagját is, akik egyike régi turista, a másik viszont csak egy néhány túrán vett eddigi részt. Éppen ezért a legnehezebb terepeket választja, hiába figyelmezteti a barátnője az esetleges balesetekre. Most is így történt — egy nagyon erős lejtő következett, amelyen a régi turista semmiképp sem akart lemenni, — mire a kezdő azonnal nekiindult. Néhány méter után borzasztó nagyot esett és sajnos, mingyárt látni lehetett, hogy a bokáját törte. Az összefutott turisták rögtön hordágyra tették és várták a mentőket, hogy azok elszállítsák. Az első segélynyújtáskor természetesen lehúzták a cipőjét és az alatta levő harisnyák is napvilágra kerültek, amelyek azonban nagy lyukak ékeskedtek. A szegény kis színésznőnek óriási fájdalmai ellenére az volt az első kérése a barátnőjéhez: „Nagyon szépen kérlek, sülyeszd el a lyukas harisnyáimat nem kell a csinos mentőorvosnak látnia, hogy ilyen rendetlen vagyok.” Hát nem kedvesen női dolog?... (nr. o.)

(tött...
szokás

ok, az
hátra
amíg
erényi

rekkel
nem
két-
bele-

vel a
most
nyire
tte őt
nálhat
mit a

kabá-
oltoz-
centi-
r ide,
gyok.
d úgy

ondol,
nem
DYMI

C

Rop-
unk a
nából.
ta az
ját is,
csak
Éppen
asztja,
tleges
y na-
régi
mire
méter
min-
e. Az
tették
zállít-
ermé-
alatta
ame-
ek. A
ai el-
éhez:
yukas
orvos-
yok." (r. o.)

báb

*Pereg
a Film*

BETTY
FIELD,
Paramount
szociális

HOLLYWOODBAN

A hollywoodi filmsztárok szórakozásait, szokásait egész Amerika utánozza. Ujabban a kötést hozták divatba. Alábbi képeink a Metro sztárjait kötés közben ábrázolják.

1. *Maureen O'Sullivan* felvételi szünet közben meleg szvetttert köt a katonák számára.

2. *Ann Rutherford* és *Anita Louise* mellett *Tan Brown* küssé elmaradt a kötőversenyben.

3. *Joan Crawford* pünkösdi ajándékot kötött *Helén Mayer* barátnőjének.

4. *Ann Solhern*-nek a harisnyakötés a specialitása.

Délibáb

MINDENKI KÖT

Munkájához angora-gyapjút használ.

5. Egy kis fekete gengszter filmszereplő segít a kötésben fehér partnernőjének, *Darla Hood*-nak.

6. *Joyce Compton* kötőleckét ad *Hajmássy Ilonának*, akinek „*Glamour Girl*” nevű angol bulldogja asszisztál.

Az amerikai pszichológusok nagyon üdvösnek tartják ennek a kötő-láznak az elterjedését. Szerintük a kötő színésznők sokkal nyugodtabbak, türelmesebbek, mint a többi kolléganőjük. A nyugodtság és a türelem pedig két olyan erény a filmstúdiók világában, amely valóban aranyat ér.

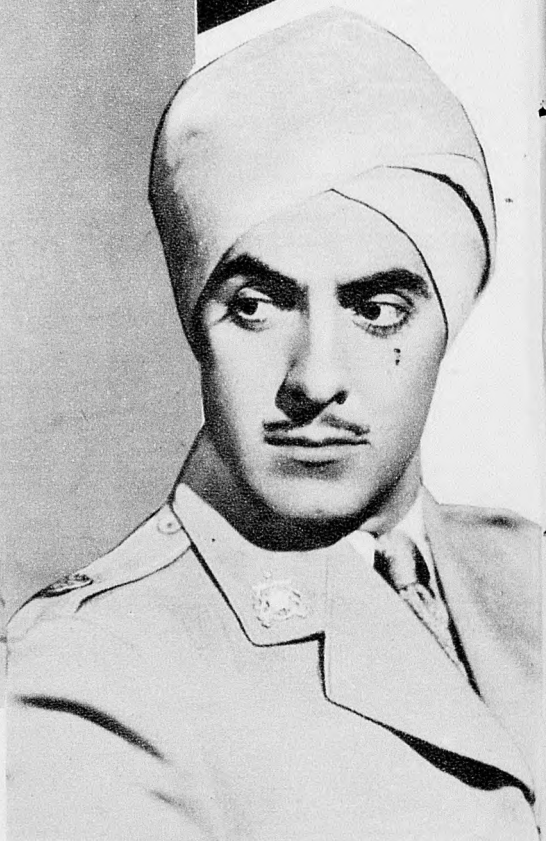

Délibáb

ÚJ ARCOK

Ellen Drew, aki az amerikai új szépségtípust személyesíti meg, egyike lett a legkapósabb hollywoodi sztároknak. Rábízták a „Könnyek nélkül” című nagysikerű francia vígjáték filmváltozatának főszerepét (Paramount foto)

Tyrone Power az „Árvíz Indiában” című filmben, amelyet nálunk a jövő szezonban mutatnak be (Fox felvétel)

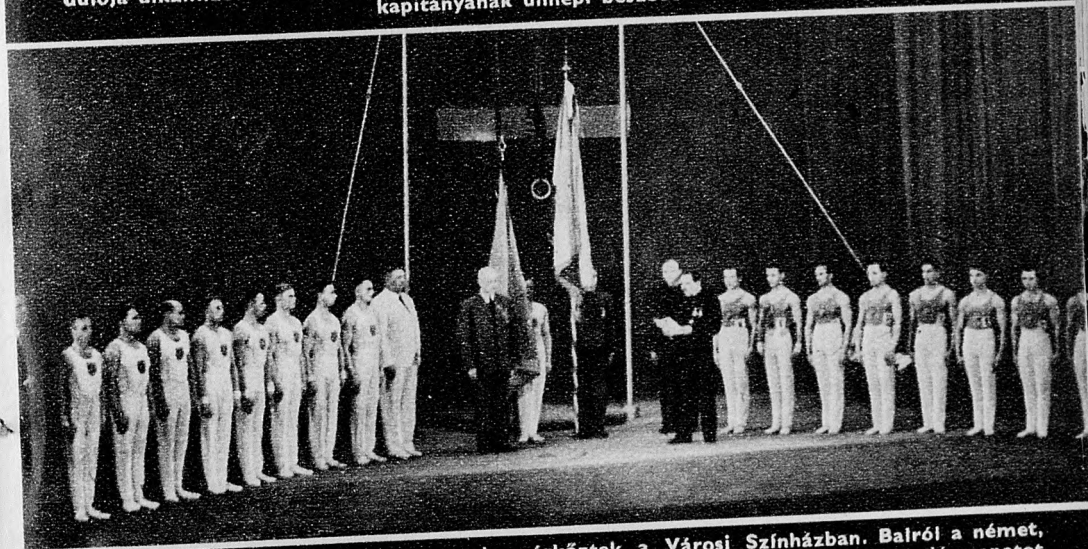
Jelenet a „Kis szálloda” című olasz filmből (Vaselli foto)

★

Délibáb

A Vitézi Rend Zrínyi Csoportjának emlékünnepe Zrínyi Miklós születésének 320. évfordulója alkalmából. Vitéz Igmándi Hegyesi Jenő ny. testőrtábornagy a Vitézi Rend törzskapitányának ünnepi beszéde
(MFI felv.)

A magyar-német válogatott tornászok mérkőztek a Városi Színházban. Balról a német, jobbról a magyar csapat. Dr Szukováthy Imre, a MOTESz elnöke üdvözli a vendégcsapatot
(Pobuda felv.)

RÁDIÓMŰSOR (május 12-18-ig)

Végő Sándor
7.35

Vasárnap

MÁJUS 12

BUDAPEST I.

8.00: Ébresztő.

Utána: Szózat.
Majd: Hanglemek.

8.45: Hírek.

9—9.55: Református istentisztelet a Kálvin téri templomból. Prédikál Murakózy Gyula lelképásztor.

10—11.10: A kassai rádió műsorából.

Egyházi ének és szentbeszéd a kassai Szent Erzsébet székesegyházból. A szentmisét Angelo Rotta c. érsek, budapesti apostoli nuncius, a szentbeszédet Madarász István dr. kassai megyéspüspök mondja. Énekel a székesegyház vegyeskara, vezényel Hemerka Ulrik.

11.15—12.15: Evangélikus istentisztelet a Deák téri templomból.

Prédikál Raffay Sándor püspök. Énekszámok a Dunántúli Énekeskönyvből 236., 241. és a Himmusz. Orgonál Zalánffy Aladár.

12.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30: Az Operaház zenekara.

Vezényel Rajter Lajos.

1.45: Hírek.

2.00: Hanglemek.

I. rész: Művészhanglemek.

II. rész: Lucienne Boyer és Nelson Eddy hanglemezei.

3.00: I. „Mezőgazdasági értékesítésünk időszéri kérdései.”

Hazay Árpád dr. miniszteri osztálytanácsos előadása.

2. „A jövedelmező állattenyésztés megszervezése.”

Kemptoner Ernő jószágfelügyelő előadása. A földművelésügyi minisztérium rádióelőadás-sorozata.

3.45: Melles Béla-zenekar.

Vezényel Vince Ottó. 1. Scassola: Britannicus, nyitány; 2. Grieg: Peer Gynt — I. szvit; 3. Mikus-Csák István: Menüett; 4. Strauss János: Déli rózsák, keringő; 5. Lehár: Messze a nagy erdő, dal.

4.30: „Forrásaink és gondozásunk.”

Papp Ferenc dr. előadása. Közművelődési előadássorozat.

5.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Utry Anna és Bálint Zoltán magyar nótákat énekel, kíséri Sárközi Gyula egyházenekara.

6.15: „Pünkösdi a magyar faluban.”

Ortutay Gyula dr. előadása.

6.45: „Hangképek pünkösdi sportjáról.”

Beszél Puhár István és Legényei József dr.

7.15: Hírek.

7.25: Végő Sándor hegedül, zongorán kíséri Veress Sándor.

7.55: Sporteredmények.

8.00: „Bátran kell szeretni.”

Operett egy felvonásban. Szövegét írta Babay József. Zenéjét szerzelte Buday Dénes. Rendező Kiszely Gyula. Személyek: Hell János, gyáros — Kürthy György; Blanche, a leánya — Neményi Lili; Bolla Engelbert, a karmester — Udvardy Tibor; Inas — Antók Ferenc; Mariann — Eöry Kató; Lexi — Pethes Ferenc; Első hang — Berký József; Második hang — Koltay Gyula; Harmadik hang — Harasztos Gusztáv; Negyedik hang — Víz Béla; Ötödik hang — Szathmáry Margit; Hatodik hang — Pataky Ferenc.

9.05: „Isten és a világ.”

Összeállította Szabó Lőrinc, a verseket előmondja Simonffy Margit.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, sporteredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Magyar Női Kamarazenekar.

Vezényel Forrai Miklós. 1. Bach J. S.: d-moll koncert két hegedűre. Előadja felvezeti Takács Alice és Bánóczy Erzsé; 2. Purcell: g-moll trió szonáta; 3. Corelli: Két templomi szonáta (C-dúr és D-dúr); 4. Szervánszky Endre: Kis szimfónia.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Pertis Jenő cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

11—12.00: Weidinger Ede szalózenekara.

12.05—12.35: Levente rádióelőléra.

1. a) Horthy Miklós, sejt, haj... b) Szép a huszár, ha felül a lovára... (éneklé a X. ker. Ganz vállalati leventeegyesület énekkara); 2. Pünkösdi szokások. Szendrey Ákos dr. előadása; 3. Üzenetek; 4. a) Szánt a babám... b) Hegyek alatt... c) Agyú dörren, golyó süvit... (éneklé a X. ker. Ganz vállalati leventeegyesület énekkara, vez. Konez Ferenc).

3.05—3.40: Hanglemek.

6.45—7.15: A Blai Dalárda műsora.

Vezényel Dévay Gyula. 1. Gaál F.: Jelige; 2. Révffy Lajos: Kakukmadár; 3. Schmelzer: Ave Maria; 4. Hoppe Rezső: a) Két magyar népdal; b) Borsdal; 5. Várady Antal: Vén Duna partján; 6. Huber Károly: Szabadságdal.

7.35: „A holgár kulturális élet.”

Vitéz Horváth Béla dr. előadása.

8.00: Hírek, lövészeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: „Sakkelőadás.”

G. Réthy Pál előadása.

8.55: Hanglemek.

9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10.00: Egyházi ének és szentbeszéd a kassai Szent Erzsébet székesegyházból. A szentmisét Angelo Rotta c. érsek, budapesti apostoli nuncius, a szentbeszédet Madarász István dr. kassai megyéspüspök mondja. Énekel a székesegyház vegyeskara, vezényel Hemerka Ulrik. Előadásra kerül: P. Griesbacher: „Stella maris” c. miséje, Hemerka Ulrik és Szkuherschky Ferenc művei. Orgonál Filcsák Béla.

Ezt az adást Budapest I. átveszi.

11.15: Hírek, heti beszámoló, műsorismertetés.

11.35: „Magyar hősök.” Költemények és hanglemek. A verseket Marossy Lajos adja elő.

12.05—12.35: Levente rádióelőléra. Átvétel Budapest II.-ről.

12.35—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAD3 hívójeles adóállomáson, 11.350 kilocikluson, 25,32 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 11—12,20 óráig.

A HAT5 hívójeles adóállomáson, 9625 kilocikluson, 31,17 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 12,35—2,00 óráig.

Nováki László
12.30 (Vajda M. Pál f.)

Hétfé

MÁJUS 13

BUDAPEST I.

8.00: Ébresztő. Szózat. Hanglemezek.

8.45: Hírek.

9—9.55: Unitárius istentisztelet a Kobáry necei templomból. Prédikál Barabás István lelkipásztor.

10—11.10: Egyházi ének és szentbeszéd a budavári koronázó főtemplomból.

A szentbeszédet mise közben Hauser Imre dr. bataszéki plébános mondja. Közreműködik a templom zene- és énekkara Sugár Viktor vezetésével. Előadásra kerül Sugar Viktor: Harsonajelek; Vavrinecz Mór: e-moll mise. A magánzólamokat énekl: Szabó Ilonka, Máthé Jolán; Halász Sándor, Mally Győző. Változó részek Griesbacher: Repertorium chorale e. gyűjteményéből. Orgonái Várhelyi Antal.

1.15—2.15: Görög katolikus istentisztelet a Rózsák terein lévő görög katolikus magyar plébániatemplomból.

A szentbeszédet dr. Krajnyák Gábor tb. kanonok, plébános mondja. Előadásra kerül Csajkovszkij: Aranyuszájú szent János miséje. Vezényel Ifj. Szemcszky János.

12.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30: Budapesti Hangverseny Zenekar.

Vezényel Fridl Frigyes. 1. Weber: Euryanthe, nyitány; 2. Csajkovszkij: Olasz capriccio; 3. Nováki László: Magyar előjáték és tánc; 4. Massenet: Festői jelenetek; 5. Liszt: II. magyar rapszódia; 6. Strauss János: Pesti emlékek, keringő.

1.45: Hírek.

2.00: Farkas János cigányzenekara.

3.00: Pünkösdi gyermekelőjáték. Összeállította és vezeti Kilián Zoltán. Előadásra kerül Bérczesné Csűrös Emília: „A királynő rózsái” című történelmi hangjátéka. Előadják a gyermekszereplők.

3.45: Hanglemezek.

1. rész: Magyar operettrészletek. II. rész: Vidám bécsi muzsika. III. rész: Kedvelt számok jazzfeldolgozásban.

4.10: „Egészségügyi kalendárium.” Felolvassa Faragó Ferenc dr. A Közegészségügyi Intézet közleménye.

5.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Az „Éneklő ifjúság” tavaszi hangversenye. I. rész. Közvetítés a Székesfővárosi Képtár kertjéből. Serkenj fel, kegyes nép; Elmegyek, elmegyek; A jó lovaskatonának... Fel-szántom a császár udvarát; Megkötöm lovamat; Vidróczky-ballada; Kodály Zoltán: Jó gazdasszony; Bartók Béla: Senkim a világon; Kodály Zoltán: Cú, föl, lovam. Énekl: a hercegfalvi kat. elemi népiskola énekkara, vezetői Hevesi László; 2. Kerényi György: Ha kiindulsz; Péter József: Miből lesz a haláska; Faragó Kálmán: Szünyög-béka-nóta. Énekl: a gyáliúti elemi fiúiskola énekkara, vezetői Budinszky Géza; 3. Praetorius: Jó az Ur; H. Schütz: Mi hiszünk Isten Egyfiát; Liszt Ferenc: Szép énekeszó. Énekl: a debreceni Dóczy-tanítóképző énekkara, vezetői B. Szűcs Ferenc; 4. Kózsás éneklés: Által-mennék én a Tiszán... Száraz tó. Vezető Forrai Miklós.

6.00: „A kínai hegy.”

Irta Kádár Erzsébet. Felolvasás.

6.25: Nemes Pál tánczenekara játszik.

7.15: Hírek.

7.25: „Debreceni dalos diákok.”

Tersánszky Józsi Jenő zenés-dalos együttese. Közreműködik Ifj. Babrik János gitár, Horváth Magda ének.

7.45: „A megvásárolt férj.”

Hangjáték egy felvonásban. Irta Alicia Bam-és Rudolph de Cordova. Fordította Halász Gyula. Rendező Csanády György. Személyek: Viola — Bajor Gizi; Bálint — Rajnay Gábor.

8.10: Sporteredmények.

8.20: K. Commensoli Mária zongorázik.

8.50: „Meddig éi a kanári?”

Csathó Kálmán elbeszélése.

9.15: Farkas Béla cigányzenekara muzsikál. Kalmár Pál énekel.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, sporteredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Farkas Béla cigányzenekara muzsikál.

10.40: Táncelemezek.

Közben: Hírek német, olasz, angol, francia és eszperantó nyelven.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

11.15—12.15: Filmdalok és jazzszámok hang-lemezzel.

3.05—3.40: Szalónötös.

6.05: Az éneklő ifjúság tavaszi hangversenye. II. rész. Közvetítés a Székesfővárosi Képtár kertjéből.

6.55: „Az óra története.”

Gronovszky Iván dr. előadása.

7.40: Rácz Elek cimbalmozik.

8.00: Hírek, löversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: „A boldogság boltosa.”

(Emlékezés Alphonse Daudet-ra születése 100. évfordulóján.) Irta Gyergyai-Szegő Albert dr. Felolvasás.

8.50: Rendőrzekekar.

Vezényel Szöllőssy Ferenc.

9.40: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

8.45—9.00: Hírek Budapest I.-ről.

9.00: Egyházi énekek a Szent Orsolyarend kassai templomából. Énekel a kis Szent Teréz énekkar, orgonál Mátér R. Xavéria.

10.00: Református istentisztelet a kassai református templomból. Prédikál Gönczy Gábor, orgonál Sedivy Pál.

11.05: „Pünkösdi.” Mohr Gedeon elmélkedése.

11.25: Strauss Richard: Tili Eulenspiegel vidám esinyjei, szimfonikus köllemény. Játsszák a berlini filharmonikusok. Hanglemmez.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12.00: Művészlemez.

12.20—éjjel 12.15: Azonos Bpest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAD3 hívójeles adóállomáson, 11.850 kilocikluson, 25.32 méter. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 11—12.20 óráig.

A HAT5 hívójeles adóállomáson, 9.625 kilocikluson, 31.17 méter. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 12.35—2.00 óráig.

Lenkey Kornélia
3.25 Kassa (Kis Pálj.)

Kedd

MÁJUS 14

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Hírek a ki- egyezés utáni felsza- badult sajtóból.” Felolvasás.

10.45: Dívattudósítás. Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Farkas Sándor cigányzenekara.

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: A rádió szalózenekara.

1. R. Hanel: Mese, nyitány; 2. Arlen: Fox- trott az „OZ” e. filmből; 3. Brückner: Ke- ringő; 4. Fehér István: Hogyha számításom, slowfox; 5. De Fries Károly: Úgy vártalak, langó; 6. Bixio: Parlami d'amore; 7. Jou- mans: Nono Nanetti, operetttrészet.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Arfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.10: „Asszonyok tanácsadója.”

Arányi Mária előadása.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Sallak Pál énekel zongorakísérettel.

5.45: „Kossuth Lajos szabadulása.”

Hegyaljai Kiss Géza előadása.

6.15: Pertis Pál cigányzenekara muzsikál, köz- ben Lugossy István tárogatózik.

Tárogatószámok: Kuruc dalok: a) Eredeti Rákóczi nóta; b) Rákóczi kesergője; c) Hajdúutanc; magyar nóták: a) Messze messze; b) Mi füstölög ott a síkon; Barta János: Sárgul a falevél; Igyártó Zoltán: Kuruc; Murgács Kálmán: Fehér galamb száll; Népdalábránd.

Közben

6.40: A május 19-i magyar-román labdarúgó- mérkőzés.” Kisigmándi Géza előadása.

7.15: Hírek.

7.25: Frits Miklós gitározik.

1. Chopin: Prelude; 2. Soor-Segovia: Válto- zatok egy Mozart-témára.

7.40: „Szép magyar novella.”

Ady Endre elbeszélései. 1. Vig Avay Abris;

2. Héla, Melánia, Jutka; 3. A Farkas-hát legendája. Felolvasás.

8.10: Az Operaház zenekara.

Vezényel Fridl Frigyes. Közreműködik Takács Jenő zongora. 1. Schubert: VI. szimfónia (C-dur); 2. Takács Jenő: Zongoraverseny; 3. Respighi: Antiche danze ed avie (I. szvit); 4. Rossini: Az olasz nő Algírban, nyitány.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Szórakoztató hanglemezek.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Kurina Simi cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.15—5.45: Ruszin hallgatóknak.

Berezsanin Fedor: Kárpátalja várai. Felolva- sás.— Peredaca dlya podkarpatszkich ru- szinov. Fedor Berezsanin: Zamki na podkar- patszkoij territoriji. Doklad.

6.15: A földművelésügyi minisztérium mező- gazdasági felőrája.

6.45—7.15: Francia nyelvtanítás.

Garzó Miklós dr előadása.

7.45: Frits Miklós gitározik.

1. Bach: Gavotte; 2. Marschner: Andante; 3. Magyar dalok: a) Szentirmay Elemér: Csak egy kislány; b) Farkas Imre: Dal.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: „Kalóz vagy tengeri rabló?”

Irta Ráth-Végh István. Felolvasás.

8.55: Hanglemezek.

1. Mozart: Szókketés a szerályból, ária az I. felvonásból (Peter Anders); 2. Beethoven: Fidelio — Leonardo áriája az I. felvonásból (Frida Leider); 3. Bach: Jöjj, édes halál, korál (gordonka; Pablo Casals); 4. Rossini: A szevillai borbély, ária az I. felvonásból (Lawrence Tibbett); 5. Meyerbeer: A pró- féta, ária az V. felvonásból (Sigrid Onegin); 6. Chopin: Búcsúkeringő, zongoraszólo (Mar- cel Ciampi); 7. Weber: A búvós vadász, ária (Franz Völker); 8. Bishop: Kedves madárka, ária (Galli-Curci); 9. Verdi: Trubadur, kettős a IV. felvonásból (Florence Austral és Brow- ning Mummyery).

9.45: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.0: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: „Krúdy Gyula Kárpátalján.” Gaál István előadása.

11.25: Hanglemezek.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsor- ismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: Lenkey Kornélia magyar nótákat énekel, Danyi Pál cigányzenekara muzsikál.

4.10—6.15: Azonos Budapest I. műsorával.

6.15—7.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági előadása, majd francia nyelv- oktatás. Átvétel Budapest II.-ről.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. mű- sorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAD3 hívójeles adóállomáson, 11.850 kilo- elkluson, 25.32 méteren. Középeurópai idő- számítás szerint éjjel 11—12.20 óráig.

A HAT5 hívójeles adóállomáson, 9.625 kilo- elkluson, 31.17 méteren. Középeurópai időszámi- tás szerint éjjel 12.35—2.00 óráig.

báró dr. Schroeder Attila
10.45 (Fotószalon I.)

Szerda

MÁJUS 15

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna.
Hírek. Közlemények.
Hanglemezek.
Utána: Étrend.
10.00: Hírek.
10.20: „Gutenberg és az 500 éves könyvnyomtatás.”
Irla Andrassy Győző. Felolvasás.

10.45: „Adomák és szállóigék.”
Br. dr. Schroeder Attila előadása.
11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.
12.00: Harangszó. Himmusz. Időjárásjelentés.
12.10: Hanglemezek.
1. Donizetti: Az ezred leánya, nyitány (berlini szimfonikusok zenekara, vez. Weismann); 2. Fauré: Börtön, dal (Pierre Bernac); 3. Grieg: Solvejg dala (ének: Mariliet); 4. Chopin: cisz-moll keringő (zongoraszó: Alfred Cortot); 5. Brahms: Magányosan, dal (Karl Schmitt-Walter); 6. Balakirev: Georgiai dal (Ninon Vallin); 7. Dohnányi: Rurallia Hungarica — II. tétel (Jondoni szimfonikusok, vez. Dohnányi Ernő); 8. Duparc: Francia dal (Panzer); 9. Zabel: A szökőkútnál, hárfaszó (Mildred Dilling); 11. Alstyn: „Édesem”, angol dal (Paul Robeson); 12. Marx: Szélmalmok, dal (Luise Willer); 13. Coppola: Almadozás, hegedűszó (Lucien Schwartz); 14. Puccini—Salvatori: Olasz indulódal (Gigli).

Közben

12.40: Hírek.
1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.
1.30: Mária Terézia I. honvédegyalozred zenekara, vez. Pongrácz Géza.
Új magyar indulók.
2.30: Hírek.
2.45: Műsorismertetés.
3.00: Árfolyámhírek, piaci árak, élelmiszerárak.
4.15: „Híres kereskedők.”
Kisléghi Nagy Dénes dr. egyetemi magántanár előadása Bethlenfalvy Thurzó Jánosról.
4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.
5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Hanglemezek.
1. Benelli: Ninna-Nanna, velencei dal (Tito Schipa); 2. Humoros Ländler, szájharmonikakettős (Bobi és Heirei, jodlerrel); 3. Bolrouge: Francia dal (Lys Gauty); 4. Nin: Granadina, spanyol dal (Fleta); 5. Bishop: Hazám, édes hazám, angol dal (Marion Talley); 6. Silcher: Loreley (ének: H. E. Groh); 7. Három orosz népdal, Dobrownen feldolgozása (Doni kozák kórus, vezényel Jarov); 8. Horvát népdal-egyveleg (énekkar, tamburica zenekari kísérettel); 9. Szentirmay Elemér: a) Zsindelyrejtél; b) Híres város az Alföldön Keeskemét; c) Azt kérdezte tőlem az édesanyám, dalok (Nagy Izabella és Cselényi József).

5.45: „Otranto emléknappja.”
Seléndy Andor folyamőr másodosztályú törzskapitány előadása.

Délibáb

6.10: A rádió szalonzenekara.
7.00: A rádió külügyi negyedórája.
7.15 Hírek.
7.25: Paksy Jenő és Gál Imre kézzongorás magyar dalokat ad elő.
7.45: „Városnapok a rádióban.”
7.50: „Fiesoletól a Michelangelo térig.”
Művészeti séta Firenzében. Beszél Geccsó Sándorné. Hangfelvétel.
8.25: Operaismertetés.

Közvetítés Firenzéből.
8.35: „Szerelmi bájtal.” Dalfjáték két felvonásban. Szövegét írta Romani Felice. Zenéjét szerzette Donizetti. Vezényel: Antonio Guarnieri. Karigazgató: Andrea Norosini. Szereplők: Adina — Marguerita Carasie; Nomorino — Beniamino Gigli; Belcore — Afio Poli; Dulcamare — Salvatore Bucciaroni.
Az I. felvonás után kb.
9.05: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.
A II. felvonás után kb.
10.10: Hírek, időjárásjelentés.
11.25: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.
11.45: Balázs Kálmán cigányzenekara muzsikál.
12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

7.25—7.50: Olasz nyelvoktatás.
Gallerani Bonaventura előadása.
8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.
8.25: Lovász Ferenc cigányzenekara muzsikál.
9.20: „A kilenc kínai.”
Ottlik Géza elbeszélése.
9.40: Időjárásjelentés.
9.45—11.00: Hanglemezek.
I. rész: Tánclemezek. II. rész: Szórakoztató hanglemezek.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)
11.05: „Kassa város háztartása Rákóczi korában.” Péterffy József dr. előadása.
11.25: Operett- és filmdalok hangmezről.
11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.
12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.
3.25: Tánclemezek. Az összekötő zenét zongorán játssza Toperczer Géza.
4.15—5.25: Azonos Budapest I. műsorával.
7.25—7.50: Olasz nyelvoktatás. Átvétel Budapest II.-ről.
7.50—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAD3 hívójeles adóállomáson, 11.850 kilocikluson, 25.32 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 11—12.20-ig.
A HAT5 hívójeles adóállomáson, 9.625 kilocikluson, 31.17 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 12.35—2.00 óráig.

Adám Jenő
7.45

Dr. Taksonyi József, a pécsi székese gyházi énekiskola tanulmányi felügyelőjének előadása.

10.45: „Pécs műemlékel.”
Gosztonyi Gyula székese gyházi mérnök előadása.

12.00: Déli harangszó a pécsi székese gyházból.
Utána: Himmusz, időjárásjelentés.

12.10: A IV. Béla 8. honvédszázados zenekarának ténzeréje a Széchenyi térről.
Vezényel Várhalmi Oszkár hadtestkarnagy. 1. Várhalmi: Felvidéki induló; 2. Buday: „Csodatükör”, nyitány; 3. Poppy: Balettszvit; 4. Poppy: Sphinx, keringő; 5. Farkas Imre: „Debreceben kéne menni”, operett-egyveleg; 6. Erkel: Bank bán, egyveleg; 7. Pécsi József: Picadorok felvonulása; 8. Várhalmi Oszkár: Bakanóták, induló.

Közben
12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Pécsi szerzők magyar nőitől énekel dr. Vendéné Boross Margit és Báthory József. Kísér Horváth Adi és cigányzenekara. Közvetítés a pécsi Nemzeti Színházból.

2.30: Hírek.
2.45: Műsorismertetés.

3.00: Ártolyamhírek, piaci árak, életmetszerárak.

4.10: „Madárdalok Meesek.”
Közvetítés a Meesek hegységéből. Beszél Budinszky Sándor. Hangfelvétel.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Előadás a pécsi egyetemről.

5.35: A pécsi székese gyházi Gregorian énekkarának hangversenye.
Vezényel Mayer Ferenc, közvetítés a székese gyházból.

6.10: Séta a Zsolnai-gyár múzeumában.
A közvetítést vezeti Budinszky Sándor. Hangfelvétel.

6.30: A Turul Szövetség pécsi csoportjának tánczenekara.
Közvetítés a pécsi Nemzeti Színházból.

6.45: „Pécs város gyümölcs- és szőlőkultúrája.”
Báldy László városi kertészeti intéző előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadás-sorozata.)

7.15: Hírek.

7.25: Orgonahangverseny a pécsi székese gyházból.
Közreműködik Halász Béla, a székese gyházi orgonaművésze és Vadas Gábor, a városi Zeneiskola tanára.

7.45: Ünnepi est a pécsi Nemzeti Színházban.
1. Dr. Esztergár Lajos polgármester megnyitó-

Csütörtök

MÁJUS 16

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna.
Hírek. Közlemények.
Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.
„Pécsi nap” a rádióban.

10.20: „Kétszáz éves zenei képek Pécsről.”

beszéde; 2. Mozart: Don Juan, nyitány előadja a Pécsi Zenekedvelők Egyesületének zenekara Várhalmi Oszkár vezénylésével; 3. Haydn: D-dur csellóverseny, előadja Sassy Iringó, a városi Zeneiskola tanára, a Pécsi Zenekedvelők Egyesületének kíséretével. Vezényel Várhalmi Oszkár; 4. Surányi Miklós: „Pécs lelke”. Felolvassa Hajnal Ernő polgári iskolai tanár; 5. Adám Jenő: Három magyar népdal, előadja a Pécsi Dalárda vegyeskara. Vezényel Lomoschitz Pál társzkarnagy; 6. „Pécs irodalmi multja és jelene.” Irta és felolvassa Makay Gusztáv gimnáziumi tanár; 7. Liszt: A-dur zongoraverseny. Előadja Süss Dezső, a Pécsi Zenekedvelők Egyesülete zenekarának kíséretével. Vezényel Várhalmi Oszkár hadtestkarnagy.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Sárközi Laci és cigányzenekara muzsikál.

11.00: Hírek német, olasz, angol, francia és eszperantó nyelven.

11.25: Goldwin Gede és tánczenekara játszik.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.10: Angol nyelvoktatás.
J. W. Thompson előadása.

6.45—7.15: Hanglemezek.

8.00: Hírek, ügétversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Sárjai Elemér cigányzenekara muzsikál. Varga Imre énekel.

9.20: „Báró Tóth Ferenc, a Dardanellák megerősítője.”
Irta Baký Marica. (Felolvasás.)

9.50: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: Szlovák hallgatóknak: „Legenda a kassai 34-esekről.” Miskolczy Rudolf előadása. — Pre slovenskych poslucháčov: „Legenda o 34-om pluku mesta Kassa.” Prednáška Rudolfa Miskolczyho.

11.20: Magyar indulók és katonanóták hanglemezeiről.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12.00: Azonos Budapest I. műsorával.

7.25—7.55: Angol nyelvoktatás. Átvétel Budapest II.-ről.

8.00: Nagy szimfonikus hangverseny a kassai Nemzeti Színházból. A hangverseny első részét Hadányi Antal, második részét Egerland István vezényli. Szólisták: M. Hemerka Mária (zongora) és Loósz József (hegedű). Szünetben kb.

9.00: „Szimfonikus hangversenyek a régi Kassán.” Keller Imre előadása.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAD3 hívójeles adóállomáson, 11.850 kilocikluson, 25.32 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 11—12.20 óráig.

A HAT5 hívójeles adóállomáson, 9.625 kilocikluson, 31.17 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 12.35—2.00 óráig.

Dr. Marek Antal
4.15

Péntek

MÁJUS 17

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Történet az állatvilágból: Tikl-tiki taeskö mostohát vállal.”

Irta Nyáry Andor. (Felolvasás.)

10.45: „Csúszos betegek klinikai kezelése.”

Irta Dányi Mihály dr. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Chappy-tánczenekar.

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Lontay-Hajner László magyar nótákat énekel, kíséri Csorba Dezső cigányzenekara.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: „Híres magyar iskolák.”

Az esztergomi hittudományi főiskola. Irta Marek Antal. Felolvasás.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: A rádió szalózenekara.

1. Sándor Jenő: Indul a regiment; 2. Kötscher: Az én zeném, dal; 3. Bechtold Károly: Mondd, mit ér, angol keringő; 4. Robin-Rainger: Foxtrott; 5. Két kis keringő: a) Leopold: Parfüm; b) Chesi: Keringő; 6. Sindino: Vidám induló; 7. Offenbach: Intermezzo és barkarola a „Hoffmann meséi” c. operából; 8. Ponchielli: Gioconda, órák tánc.

6.00: „Asztma, szénaláz, tavaszi hurutok.” Hajós Károly dr. közegészségügyi előadása.

6.30: Kedvelt hanglemezek.

1. Händel: Care salve (Louis Graveur); 2. Delibes—Dohnányi: Naïla, keringő, zongoraszó (Wilhelm Backhaus); 3. Moya: Enekek éneke, dal (Richard Crooks); 4. Capua: O sole mio, olasz dal (Dusolina Giannini); 5. Kreisler: Szép rozsmaring, keringő (minneapolis-i szimfonikus zenekar, vez. Ormándy Jenő); 6. Hammerstein—Kern: Vén folyó, filmdal (ének: Paul Robeson); 7. Ketelbey: Perzsa vásár, orgonaszó (Reginald Foort); 8. Strauss János: Tavaszi hangok, keringő (koloratur szoprán: Eggerth Márta).

Közben

6.50: Sportközlemények.

7.15: Hírek.

7.25: „Áru Pál gazdagsága.”

Endrődy Béla meséje, Polgár Tibor zenéjével. Elmondja Szelezky Zita. Közreműködik a rádió szalózenekara. Rendező Gyarmathy Sándor. Az 1940 január 1-i előadás megismétlése. Hangfelvétel.

8.00: „Die Ferienkurse der Universität Debrecen.”

Délibáb

(Németnyelvű előadás a debreceni Nyári Egyetemről.)

8.05: A Magyar-Jugoszláv Társaság Liszt-Hubay hangversenyének közvetítése a Vigadó nagyterméből.”

Vezényel Matacsics Lovro, a belgrádi opera főzeneigazgatója. Közreműködik Anday Piroska (ének), Szentgyörgyi László (hegedű), Károlyi Gyula (zongora és a Budapesti Hangversenyzenekar. 1. Hubay: Biedermeier szvit; 2. Hubay: Hegedűverseny (Szentgyörgyi); 3. Bach—Hubay: Chaconne; 4. Hubay: a) Ha az Isten ekként szólna, dal (Anday); 5. Liszt: A-dur zongoraverseny (Károlyi); 6. Liszt: Les Preludes.

Szünetben kb.

9.15: Hírek.

Utána kb.

10.20: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven. Időjárásjelentés.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Mursi Elek cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

7.30: Gyorsírótaufolyam.

Szlabey Géza előadása.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.20: Hanglemezek.

9.35: Időjárásjelentés.

9.40—10.50: Beszkáti-zenekar.

Vezényel Müller Károly. 1. Stjlp: Vidám bo-lyongás, induló; 2. Flotow: Márta, nyitány; 3. Kliment: A Bécsi erdő varázsa, keringő; 4. Pécsi József: Jugoszláv népdalok; 5. Garami Béla: Magyar ábrándozás; 6. Seregi Artúr: Jávai ünnepély, intermezzo; 7. Strauss János: Cigánybáró, részletek.

KASSA (259.1 m.)

10.00—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: Águthy Erzsébet elbeszélése.

11.25: Magyar operaáriák hangleméről.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: Szórakoztató hanglemezek.

3.45: A szlovák ifjúságnak: „Kukucsin és a szlovák realista regény.” Kotoes János előadása. — Pre slovenskú mládež: „Kukucsin a slovensky realistický román.” Prednáška Jána Kotoca.

4.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAD3 hívójeles adóállomáson, 11,850 kilocikluson, 25,32 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 11—12.20 óráig.

A HAT5 hívójeles adóállomáson, 9,625 kilocikluson, 31,17 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 12.35—2.00 óráig.

Ember Nándor
5.15 (MEI felv.)

Szombat MÁJUS 18

BUDAPEST I.

6.40: Ébresztő. Torna. Közlemények. Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.15: „Ifjúsági rádió.”

Muzsikáló képes-

könyv Benedek Elekről. Kilián Zoltán beszélgetése gyermekszereplőkkel.

10.45: „Mit nézzünk meg?”

A magyar menyasszonyi ládákat a Nemzeti Múzeumban. Ismerteti: Bárányné Oberschall Magda dr. Felolvasás.

11.10: Nemeztközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Országos Postászenekar.

Vezényel: Eördögh János. 1. Rust: Gyermekekünnep — nyitány. 2. Godard: Bölesődal. 3. Síta Oszkár: Három tánc. 4. Alex: Vidám közjáték. 5. Schubert: Moment musical. 6. Lehár: Vig özvegy — egyveleg. 7. Offenbach: Orfeusz az alvilágban — nyitány.

Közben:

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Hanglemezek.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.20: Reményi Józsefné meséi.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Ember Nándor zongorázik.

5.45: Postaműszaki tanácsadó.

„Hangszórós rádióvétel detektoros készülékkel.” Kádár Géza posta s. mérnök előadása.

6.15: „A régi pesti vurstli muzsikája.” Zenés hangulatkép. Összeállította Borsodi Bevilagha Béla és Kazaesay Tibor. Közreműködik: Forgách Antal, a Nemzeti Színház tagja, a Rádió szalózenekara, Bertha István vezényletével. Rendező: A. Balogh Pál.

7.15: Hírek.

7.25: Bura Sándor cigányzenekara.

8.00: „Északiak”.

Dráma három felvonásban. Írta Järvilouma Artur. Fordította: Végh Istvánné. Rádiószínpadra alkalmazta Barsi Ödön. Rendező: Szilassy Gyula. A dalok szövegét írta: Liszt Nándor. Vezényel: Turay Mihály.

Bevezetőt mond Németh Antal dr. Hangfelvétel. Személyek: Erkki Harri, parasztgazda, törvénybíró — Onodi Ákos; Maija, Jussi, gyermekei — Szörényi Éva, Jávor Pál; Hanka Antti, fiatal parasztlegény, fogoly — Szabó Sándor; Hanka Heikki, az öccse — Apáthy Imre; Liisa, Harri távoli rokona, eselédorsban — Mészáros Ági; Kaisa, parasztasszony — Iványi Irén; Salttu, a férje — Pettes Sándor; A csendbiztos — Greguss Zoltán; Koljola, gazda, törvénybíró — Szilágyi Aladár; Kaappo, szolga — Matány Antal; Karjanmaan Kyösti — Rubinyi Tibor; Kerületi bíró — Bodnár Jenő; Hídbiztos — Both Béla; Irnok (és szolga) — Kenessey Ferenc; Egy legény — Thuróczy Gyula.

9.40: Hírek időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Tánclemezek.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Toki Horváth Gyula cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5—6.15: Keömlay Bianca énekel zongorakísérettel.

7.00: „Emberek és kövek a X. kerületben.” Jeszenszky Sándor dr előadása.

7.25: A Földművelésügyi Minisztérium mezőgazdasági felőrája.

8.00: Hírek, löversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25—9.35: A székesfevárosi zenekar hangversenyének közvetítése Nyiregyházáról. Vezényel Csilléry Pál.

9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: Örhelyi Emil előadása.

11.25: Magyar tánclemezek.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—17.25: Azonos Budapest I. műsorával.

7.25—7.55: A Földművelésügyi Minisztérium mezőgazdasági előadásának átvétele Budapest II-ről.

Kb. 7.55—12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAD3 hívójelű adóállomáson. 11.850 kilocikluson, 25.32 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 11—12.20 óráig.

A HAT5 hívójelű adóállomáson. 9.625 kilocikluson, 31.17 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 12.35—2.00 óráig.

Naponta
háromszor

ODOL

Délibáb

Szakítás

Irta: BOZZAY MARGIT

A kisse füledt estében bágyadtan, esőre várón álldogáltak a fák. A vihar napok óta készülődött, de bár mindennap dörrent néhányat és a júliusi sötétkek égbolt is mindennap piszkos szürkébe öltözött: nem tudott esni.

A liget minden padján emberek ültek. Fáradt, agyondolgozott emberek, akiknek ez a füledt levegőtlenység is üdülés volt, és egymás nézésébe szédült szerelmesek, akiknek minden mindegy, mert úgysem látnak, érznek semmit, csak egymást.

Az egyik óriási, rojtosan lecsüngő fa alatt ketten ültek. Nem két fáradt ember, aki pihenni jött ide, nem is két szerelmes, aki az egész világot a másikban látja, hanem két keserű, marakodó ember, aki halálosan gyűlöli, mert egyszer... halálosan szerette egymást.

Körülöttük jártak, keltek az emberek, és mert kevés volt az ülőhely, nagyon sok vágyó pillantás-repült a pad felé. De le is siklott róla, és visszagombolyodott a szemekbe, mert a fáradt emberek is, meg a szerelmesek is megéreztek a két emberből sugárzó gyűlöletet. És a gyűlöletben sem pihenni nem lehet, sem csókolozni.

Hagyták hát őket... Elkerülték a padot és járkáltak vagy összeszorultak tízen is egy-egy padon.

Azok meg ott ketten marták egymást... Nehéz, kemény, gonosz szavakkal, amelyek úgy égetnek, mint a vítről és mélyebb sebet tépnek, mint a golyó.

— Hát nincs benned semmi irgalom? — kérdezte az asszony és hangján, ahogy a

Segítsünk az árvízkárosultakon!

A hosszú, kemény tél után nagy csapás sújtotta a magyar föld derék, munkás népét. Az árvíz, amely sokezer kis családi fészket rombolt össze és vadul harsogó szennyves áradatával tengerre változtatta a zsendülő áldott búzamezőket. Minden embernek kötelessége segíteni bajbajutott testvéreinken. Az árvízkárosultak javára a legcélszerűbb úgy adakozni, hogy a legközelebbi postahivatalban úgynevezett bianco befizető-csekklapot kérünk és ezt erre a címre töltjük ki: „A 64.100. számú B. M. árvízkárosultak segélyezésére, letéti számla, Budapest!“. A posta a befizetett összeget költségmentesen továbbítja erre a postatakarékpénztári számlára.

A hazafias és emberi célra a következő összegeket adományoztuk:

Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat RT	P 500.—
Tolnai Simon	P 500.—
A vállalat kiadásában megjelenő lapok személyzete	P 228.20

férfi felé szállt, szinte látni lehetett a reszkető vércseppeket.

— Nincs... — mondta könnyörtelenül. — És ha volna is, nem sokat érnél vele. Neked szerelem kell, nem irgalom. Az pedig régesrég elmúlt.

— De hát mi lesz most velem?

— Mi lesz a többi asszonnal, akit a férfi megún?

— A többi — és agyonsírt zsebkendőjét a szájába gyömöszölte, hogy a fájdalomtól fel ne sikoltson, — nem hozott olyan áldozatot, amilyent én hoztam.

— Na és? Nem kaptad meg érte öt esztendeig, amit akartál?

— Megkaptam. De ha el nem könyörögsz az uram mellől, meg volna a szép, nyugodt otthonom, a biztos megélhetésem. Így meg nincs... nincs semmim.

A férfi gonosz-gúnyosan elmosolyodott. — Menj vissza az uradhoz.

Az asszony szeme tiltakozóan villant a könnye alatt.

— Nem alázodom meg előtte.

— Hát ne alázkodj. Dolgozz. Annyit csak megkeresel, hogy megélsz.

— Nem a munkától félek. Tudod. Hiszen most is dolgozom. Attól félek ami — és döngő ütésekkal verte a mellét, — ami: itt, belül van. A pokoltól.

— Oltsd el! — hangzott cinikusan. — Ahogy minden asszony eloltja. Mert egyszer mind ide kerül. Hogy megunják és... felcserélik.

Az asszonyt belülről, mint a fát a villámcsapás, megrázta valami.

— Hát azért... azért hagysz el — fuldokolta, — mert más nőt akarsz.

— Csak most jössz rá?

— Ki az a nő?

— Semmi közöd hozzá!

Az asszonnak, ahogy két keze egymásba görcsösödött, ropogtak, pattogtak az ujjai.

— De van!... De van!... — kiáltotta.

— Van, mert engem nem akárhol szedtél össze. Otthonból hoztál el. Férfj mellől, azzal az ígérettel, azzal az esküvel, hogy mindig, amíg élsz... szeretni fogsz... és mellettem maradsz.

— Hittem is, hogy megtudom tenni. Nem rajtam múlt, hogy nem sikerült.

— De rajtad. Minden rajtunk múlik. Csak a gyengék védekeznek azzal, hogy nem rajtuk múlik valami.

— Hát akkor gyenge vagy gazember vagyok. Mindegy. Minden mindegy, csak hagyj már. Csak már ennek a céltalan harcnak legyen vége. Mert, hogy semmit sem érsz vele, azt, úgye, tudod? Semmit, hiszen nem kényszeríthetsz, hogy haza menjek veled és melletted maradjak.

Délibáb

— Nem... — Lemondó volt ez a rövid szó. Mindennel leszámolt és olyan súlyos, mint egy hegy. — De hát ennyi csak az egész? Hát egyáltalán nem érzed, hogy tartozol nekem valamivel? Az elrontott életemért, a feláldozott otthonomért, a tisztességes nevemért?

— Nem érzem. Számolnod kellett ezzel. — Nem számoltam, mert mindig azt hittem, minden lehet, csak egy nem. Az, hogy ne szeress.

— Ne kezd újra! — csattant fel. — Mondtam már, hogy akkor úgy hittem, most meg másként érzem.

— És ha... ha az uram elvált volna... és... feleségül mehettem volna hozzád?

— Akkor most pechem volna... De nem vált el. És ez azt bizonyítja, hogy különben nálam, meg hogy visszavár. — Az asszony felé fordult. — Nézd, Rózsa, ne okoskodj. Menj vissza. Rendes ember, szeret téged, jó dolgod lesz mellette. A munkát úgy sem igen bírod. Mindennap kevesebbet dolgozol, a vevőid között egyre nagyobb az elégedetlenség, hogy a ruhákkal nem vagy készen. Minek küszködöl hát? Lássuk be, hogy tévedtünk és az egyikünk menjen jobbra, a másikunk balra.

— Én nem tévedtem. Legalább is nem az érzéseimben. Én ma is úgy szeretlek, mint öt esztendő előtt, — zokogta.

— Sajnos. Pedig mindkettőnknek jobb lenne, ha nem szeretnél úgy.

Fent a fák fölött a mélyen sötétkék égen tüzes villámkigyó cikázott át. Messze, valahol a látóhatár szélén, mint gigantikus gurgulázás, megdörrent az ég. Az emberek, a sétálók is meg az üldögélők is fölnéztek és a fákkal, bokrokkal együtt jólesően gondoltak rá, hogy mégis csak lesz eső és vége lesz a tikkasztó forróságnak. Csak ez a kettő nem figyelte fel. Az egyik arra gondolt, hogy milyen jó lenne fölugrani és futni az új nőhöz, az új izgalomhoz, a másik meg arra, hogy milyen jó volna fölugrani és futni, futni valahova messze, ki a világból, a szegényből, a megcsalatsból és pokolbeli fájdalomtól.

A tűzkigyó ismét visszanyargalt az égen és messze, a nagyon távoli fák fölött megint elbődült az ég. Pár nagy esősepp is hullott. A fák levelei jólesően megrezzenek és a sétáló meg üldögélő embereken végigfutott a gondolat: haza.

Az egyik: itt is végig futott. A férfin. Keményen, követelően futott végig, mert mögötte ott volt a nő... Az új... Hiszen a férfinak mindig az az otthona, ahova a

Kedves időtöltés és hasznosított foglalkozás hölgyek számára, ha szabad idejükben gomblyukrózsákat, zsebkés, szemüveg és retikulbe való egyéb börtárgyakat készítenek könyvkötésnél visszamaradt bőrhulladékokból. 1 kg ára 96 fillér. Az összeg előzetes beküldése ellenében bérmentve küldjük. Megrendelhető Tolnai Világlapja kiadóhivatalában (Budapest, VII. Dohány u. 12.)

Délibáb

Kedvetlen

napokon

idegesség, fejtájtás esetén

Pyramidon

fájdalomcsillapító tabletták

vágya űzi. A nő otthona mindig a szívében van, a férfié mindig a vérében. És a vér olyan hamar... lehül.

A nő, mint halom ruha, összeomolva ült a padon. Mintha nem is lett volna teste. Mintha a vékony, fehér pöttyes nyári ruhát a fájdalom, a kétségbeesés töltötte volna ki. Feje, mint hervadt virág esett a mellére és lezárt szeméből lassú, nagy cseppekben hullott a könny.

A férfi erőteljesebben duzzadón, a futás türelmetlenségével ült mellette. Ereiben, mint apró rakéták pattogtak a vágy szikrái, amelyeknek hangja, követelőzése még a sajnálatot, a szánakozást is elnémitotta.

Hirtelen megeredt az eső. Kövér cseppekben, hangos kopogással.

A férfi felugrott.

— Esik. Menj haza.

Az asszony meg se mozdult. Lehet, nem is hallotta, lehet, a „menj haza” még erősebben a helyére szögezte. Pedig fedetlen feje már nedves volt és a pöttyes ruha is mohón itta a vizet.

A férfi még állt pillanatig, még lenézett rá valami értetlen csodálkozással — mert hogyan értené az elszállt szerelem az élő szerelem fájdalomsvát — aztán megfordult és hosszú, siető, megkönnyebbült lépésekkel megindult az ucca felé.

Csak azért tetszik, mert „modern“?!

Irta: TORDAY SÁNDOR

A karsú fiatal hölgy utánozhatatlan bájos mozdulattal fejére illesztette kalapját és tükör híján egy kép üvegjében állapította meg, hogy tagadhatatlanul csinos. Még egy röpke pillantást vetett a tükör üvegjére és kedves mosollyal figyelmeztetett, hogy indulásra készen áll. — Szép festmény — bátor-kodtam megjegyezni és arra a képre mutattam, amelyben egy pillanattal előbb a hölgy arcát vizsgálta.

— Igen — válaszolt kissé szórakozottan a hölgy — szép kép, de bevallom én nem rajongok érte. Azonban az, akitől kaptam, nagyon szerette és éppen ezért én is becsben tartom. Őszintén szólva — fűzte kis vártatva hozzá — én semmiféle „modern” művészetért nem rajongok és nem is értem.

Azóta is ezekre a szavakra kell gondolnom, hogyha egy „modern” képet, szobrot látok vagy „modern” muzsikát hallok. Az utóbbi évek folyamán szinte félelmetesen rossz híre kerekedett mindennek, ami „modern”. Eddig legalább szídtak mindent, amire ráillet a modern jelző, de most már arra sem érdemesítik. Egyszerűen nem veszik tudomásul vagy pedig elkönnyvelik a sajnálatos „modern” rovatba. Ott rostokolhat aztán ameddig a feledés homálya be nem fedí. Legalább is így gondolkodnak legtöbben és egy pillanattal sem kételkednek igazukban.

Szőnyi István: Zsuzsa ajtóban

Nem kívánok én itten a modern művészetnek védelmére kelni, mert erre az nincs rászorulva, megmagyarázni sem szeretném, mert az ellenkezne meggyőződésemmel, csak szóvátni szeretném. Egyszer őszintén szeretnék hozzászólni, őszintén minden kerteles nélkül. Bevallom azonban, hogy ezt a feladatot magamra vállalni nem volt merszem egyedül. Eleinte titokban kezdtem faggatni az embereket, kiállításokon odafurakodtam a nézők közé és kihallgattam beszélgetésüket, hangversenyeken figyeltem az arckifejezéseket, hogyha egy-egy merészebb hangösszeállítást kockázattal meg a szerző és egyik-másik művészrel sikerült hosszasan elbeszélgetnem is. Amint azt előre sejtettem, az eredmény bizony nem valami kielégítő. Eltekintve egy aránylag kis csoporttól az emberek idegenkedéssel és kételéssel fogadnak mindent, ami „modern”. Szerettem volna megtudni, hogy miért nem kedvelik egyik vagy másik „modern” művészetet, de ez sem sikerült. Unottan és zavartan hangzottak el a feleletek vagy pedig fontoskodó arckifejezéssel kezdtek el magasztalni az alkotást, mert úgy hitték ez a jómódorhoz tartozik. Ez utóbbi azonban nekem még sokkal ellen-szenvesebb álláspont. Végre azonban egy kiállításon, ahol többek között a magyar festőművészet két legeredetibb egyénisége, Szőnyi és Bernáth Aurél is képviselve voltak, sikerült néhány őszinte „kellemetlen” megjegyzést hallanom a „modernekről”. Éppen a fent említett szőke hölgy volt az, aki zaklatásomra végre bevallotta, hogy neki az egyik Bernáth-kép azért nem tetszik, mert olyan „lilas”. Nekem azonban nagyon tetszett a kép és szerettem volna, hogyha a szőke hölgy örömmel osztózik. Igyekeztem meggyőzni, hogy a kép semmiesetre sem „lilas”, legfeljebb a kiállítás rideg környezetében kissé meglepő őszinteséggel hat Bernáth páratelt, levegős képe, a fények színpompás felaprózása, amely valami nyugtalansággal veszi körül a tárgyakat.

— Miért — kérdezte a bájos hölgy támadóan — magának minden tetszik, csak azért, mert modern?

— Nem, — válaszoltam — nem azért tetszik, mert modern, hanem mert szép és jól esik nézmem.

— Ezt nehezen tudom elhinni. Nekem bizony nem tetszene, hogyha egy olyan képmást festenének rólam, ahol a szemeim helyett cipőgombok volnának és elmosódott citromhoz hasonló az arcom.

— Bizony — mondtam, — akkor jobb lesz, hogyha valamelyik gyorsfényképszél lefényképezeti magát. — És eszembe jutottak Szőnyi István szavai. Egyszer egy beszélgetés hevében, nevetve jegyezte meg a művész, hogy tulajdonképpen mindennek Freud és tanái az oka. Igen Freud, aki az

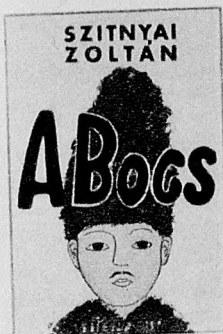
emberekben felszabadította a gátlásokat és azóta olyan tiszteletlenek a művészettel, hittel, emberi méltósággal, tudással szemben. Azt hiszik, hogy őszinték és egyszerűen szemtelenek, mint valami hengegő kamasz, aki mindenkivel gorombáskodik. Bizony, folytattam gondolataimat, Szőnyinek igaza van. Azelőtt a művészetet csodálták, szereték, ma bírálják. Ki merészelte volna a nagy mestereket bírálni? Ma azonban, amikor az emberek boldogan hajtják iga alá a fejüket és birkák módjára bólogatnak a silány, irányított művészet előtt, mindenjött-ment pökhendi módon frecskenkezi nyálát azokra, akik életüket, kényelmüket, lelkinugalmukat odadobják a művészetért. — Igen, mondtam a bájos fiatal hölgynek és egy ideig elmerültem egy Szőnyi-festmény egyszerűségében megrázó hatású megnyilvánulásában — igen, gyorsfényképészhez kellene mennie, mert a torz gépnek inkább hisz, mint embertársa művészi hitében.

— Ó — mondta a hölgy és a kalapnak nevezett tölcsért jobban szemére húzta — maga csak azért szereti ezeket a dolgokat, mert modernek.

— Nem, én nem szeretem a modernt. De

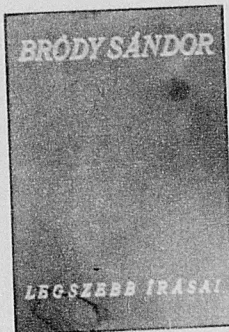
bevallom, szívesebben járok síma utakon, mint cuppanós sárban, használok a telefont, ha módom van rá, akkor autón járok. Egy szóval korszerűen élek és éppen ezért igyekszem szeretettel közeledni kortársaim műalkotásai felé is. Sokszor úgy érzem, hogy ez tökéletesen sikerült is, mert nagyon megszerettem őket és nagy művelzetben van részem, hogyha elmerülhetek szemléletükben. — Látja, kedves — mondtam még a szőke hölgynek, aki e pillanatban Bernáth Aurélt és Szőnyi Istvánt megszegyenítő kézügyességgel festett új száját a régi fölé, — maga se tegyen mást. Ne kritizálja, ne akarja megérteni azt, ami „modern”, hanem egyszerűen vegye tudomásul és kísérelje meg egy kis szeretettel elmerülni szemléletükben. Egy kis szeretettel és nemsokára szégyelni fogja, hogy eddig ilyen távotartotta magát „a modern”-től. Ami persze még nem volna nagy baj, legfeljebb akkor, hogyha elgondoljuk, hogy „modern” magyarul nem mindig divatost jelent, hanem annyit is jelent, hogy: korszerű. Márpedig, aki nem él saját korában, az hiába nyargal százkilométeres sebességgel autón, azért mégis csak szellemi lövasuton dőcög a — holdba.

NAGY ÁRLESZÁLLÍTÁS

Szitnyai Zoltán:
A bocskor.

E regényben élénk tárul a középosztály városba került fiának ismerkedése a nagyvárossal. Ára egészvászson kötésben 3 pengő 60 fillér helyett
2 pengő 50 fillér.
Megtakarítás 1 pengő 10 fillér.

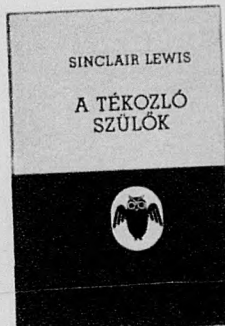
Bródy Sándor:
Legszebb írásai

a címe ennek a műnek, amely a nagynevű szerzőnek legkiválóbb novelláit gyűjti egybe. A mű 350 oldal, kötve
3 pengő 60 fillér helyett
2 pengő 50 fillér.
Megtakarítás 1 pengő 10 fillér.

Julien Green:
Leviathan.

Green a modern francia regényírásnak egyik nagy mestere. A könyv 262 oldal terjedelmű, finom egészvászson kötésben 3 pengő 60 fillér helyett
2 pengő 50 fillér.
Megtakarítás 1 pengő 10 fillér.

Sinclair Lewis:
A tékozló szülők.

A Nobel-díjas író a nemzedékek örök elmentétét izgalmas nagyhatalmú regényben rajzolja meg. Ára finom egészvászson kötésben 3 pengő 60 fillér helyett
2 pengő 50 fillér.
Megtakarítás 1 pengő 10 fillér.

Ezeket a műveket részletfizetésre nem szállítjuk. Az árak bérmentes küldéssel értendők. Az itt felsorolt összes könyvek megrendelhetők Tolnai Világlapja könyvesboltjában, Budapest, VII, Dohány u. 12. Kérjük a vételár előzetes beküldését. Utánvétellel 75 fillérrel drágább, mert ennyit számít fel a posta. Ha nincs kéznél postabefizetési lap, akkor 3 fillérért akármelyik postahivatalban vagy trafikban kapható úgynevezett üres csekklap. Postatakarékpénztári csekkzámlánk száma : 9244.

ÉDESANYA

IRTA: GYIMESI FERENC

Tikkadt-szárason feküdt a mező. A forró levegő mozdulatlanul nyugodott a dűlők mélyén és a dombok oldalán. A déli nap perzselően tűzött s a földeken aransárgán lobogott az éré vetés.

Az öregasszony a kukoricaföldön dolgozott, a fattyakat tépegette. Öreg arcát szezserecsenre égette a nap, s eres pipaszárlárait belepte a por. Korahajnal óta görbült már a rögök fölött és perenyi megállás nélkül dolgozott. De délfelé már nem bírta a munkát, kifáradt és szinte ájuldozott a rekkenő forróságban. Összenyaláboltt hát egy csomó letépett kukoricahajléast, aztán vette hátikörsarát és elindult tipogva hazafelé.

Fáradtan nyitotta be az udvari kiskaput és mingyárt a kert felé nézett, ahol a körtefák árnyékában, nyugágyon feküdt a fia. Odasietett hozzá és gyönyörködve nézte a leendő doktort, aki patyolatfehér nadrágban, könnyű fehér ingben pihentette nagy, erős testét és közben regényt olvasott.

— Nem vagy még éhes, Janika? — kérdezte tőle.

A fiú föl sem nézett a könyvből, úgy felelt:

— Hát, bizony, már kész lehetne az ebéd.

— Már megyek is és csinálom — mondta az öregasszony. — Majd sietek vele.

Azzal már szaladt is a konyha felé. Tüzet gyújtott, vizet hozott a kútról, burgonyát hámozott, tésztát gyúrt és közben remegve nézte, hogy nem mozdul-e még az a nagy darab fia és nem kérdi-e még, hogy kész van-e az ebéd. Mert már éhes lehet, szégyenke, bizonyára. Ó? Hajnal óta dolgozott a mezőn, ő is fáradt, éhes, de hát az nem fontos. Csak a fia ne éhezzen.

Ki-kikandikált az ajtón, a nyugágy felé, aztán az óramutatót leste. Jaj, csak egy negyedóránig ne szólna még a fia... jaj, már csak tíz percig ne... már csak ötig ne... már csak addig ne, amíg ő szólhat...

— Janika, gyere ebédelni!

És a konyhaajtóból nézte, mint mozdul meg a fehér ing és mint kel föl kényelmesen a fia.

Bent a konyhában pedig nézte, milyen szépen eszik. Jobb kezében fogja a kést és a balban a villát... csupa úrrasság minden mozdulata... És föluggott hirtelen, mert észrevette, hogy elfelejtett poharat tenni a fia elé...

— Máskor korábban lehetne az ebéd, mama — mondta a fiú. — Rendszert kellene tartani az étkezésben. Mindig a mezőn van. Tegnap is vendéglőben kellett ebédelnem egyötvenért.

Az öregasszony úgy érezte, hogy mondani szeretne valamit. Hogy sok a munka, dús a kukorica, irtani kell és nem-sokára nyakábaszakad az aratás is. A mező nem várhat, minden gyors megmunkálást követel és a föld türelmetlen. De nem szólt. Fiának igaza van. Tegnap csakugyan későn jött haza, és hogy örült, hogy Janika akkorra megebédelt a vendéglőben, egyötvenért.

S másnap hajnalban, amikor a mezőre indult, benyitott halkan az alvó fiú szobájába és kis asztalkájára eszűtatott másfél pengőt. Hátha későn találna hazajönni ma is.

*

Ősz felé járt az idő. A fiú Pestre készülődött. Most volt indulóban az utolsó év felé, amelyben doktor lesz belőle.

Ott állott a szoba közepén és könyveit csomagolta, meg ruháit rakta bele nagy gondnal egy hatalmas utazókosárba.

Az öregasszony egy félzsák rozson ült és fiát nézte.

A fiú egyszercsak fölkiáltott:

— Hát ez borzasztó! Tessék: az egerek megrágták a római jogot! Hihetetlen, hogy ne lehetne kiírtani a házból ezeket a ronda dögöket! — És úgy földhözvágta a könyvet, hogy százfelé szakadt.

Az öregasszony megszeppenve ugrott fel és fölszedte a földről a könyv lapjait.

— Ej-ej-ej-ej — motyogta félve. — Majd rögtön hozok egérfogót. — Azzal már rohant is és egy perc múlva egérfogóval tért vissza.

A fiú tovább csomagolta a ruhákat, könyveket.

A KICSI GÉSA

Két arany félhold a gitárján,
melyen merengve száll a dallal
a szívemre egy halk mosoly,
mint egy hűvös japáni hajnal.

A kimonója mint a tenger
zöld tükre ringó napsugárral
át meg át szöve csillogón,
behintve hervadó virággal.

Csilingelő madárkahangja
körülrepked a teaházba,
erőtlen szárnyon kedvesen,
kis kanári, kalitba zárva.

Haja selyemlágy ében tornyán
két diszes, drága tű mered,
mandulaszeme mosolyog,
a szíve senkít se szeret.

Mint Fuzsijama szűz haván
a hold, elsiklik hidegen,
dala, mosolya bárkié,
ő mindenkinek idegen.

AMON ÁGNES

— No tessék! A felöltőmet meg beszötte a pók! Ez rettenetes!

Az öregasszony szeretett volna megmondani, hogy a nyáron háromszor is átnézte és kikeféltte a ruhákat, de nem merté. És hát csakugyan pókhálós volt a nagykabát.

Végre elkészült a csomagolással.

— Mikor gyössz haza, Janika?

— Egyelőre még itthon vagyok. Majd megírom.

Az öregasszony az utazókosarat föltette hátjára, aztán ő előre kiment a vonathoz. Fiát barátai kísérték ki.

Az állomáson pedig, amíg a vonatra várta, nézte, hogy Janika milyen szépen tud szórakozni barátaival és az úrilányokkal. Közöttük egészen másfajta volt: tréfált, nevetett s dőlt belőle a szó. Ó, milyen megszire volt most tőle! Mintha nem is az övé lett volna.

A vonat indulása előtt, amikor megcsókolta egymást, még megkérdezte:

— Hazagyössz Karácsonyra?

— Haza.

— Sokat írjál.

Aztán könnyein keresztül nézte a vonatot, míg el nem tűnt egy nagy kanyaron.

Sápadt és sivár volt a tél. Az öregasszony tollat fosztogatott és a fia levelét olvassgatta, amelyben azt írta a szép, nagy fiú, hogy szerencsésen megérkezett, sokat tanul és karácsonyra majd hazamegy.

Eljött a szenteste. De a fiú nem jött haza. Mert...

— ...és tudod, Zsuzsi, minálunk ropant unalmasak az ünnepek... Délelőtt templom, délután templom, este meg kántor, meg jegyző, meg patikus, lapos vicekkel, sok borral, sok kártyával, meg kevés

pénzzel. S az otthoni lányok is... könyökömön jön már ki a sok „igen”-ből és „nem”-ből álló szokincs...

— Velem csak meg lehetsz elégedve, Jani?

— Te másfajta vagy, Zsuzsi!

— Szeretsz?

— Bolondulok utánad!

— Táncoljunk egyet.

Karácsony első estéjén rózsaszín kábulatban úszott a kávéház terme. A csillárok alatt lila füstgözök hömpölyögtek, a falak ragyogtak és sziporkáztak.

És ők forogtak, forogtak a sima parketten, míg a zene véget nem ért.

— Igyunk még egy pezsgőt, Zsuzsi?

— Akár kettőt is.

Elegáns úr lépett be a terembe, „foglalt” asztal várta, és a pincér báró úrnak szólította.

— Hová készülsz, Zsuzsi?...

— Ne haragudj, drága, a báró úr asztalához vagyok hivatalos mára. Holnap majd együtt vacsorázunk. Pá.

A dzsessz feldübörgött bolondul.

A fiú föllállott. Kitámaszkodott az ajtón és kint megállt a vadhideg pesti éjszakában.

Az öregasszony a láda mellett állt és az új, meleg téli inget, meg a fehérbélű kalácsokat, meg a pirosra sült gyenge húst nézegette. Amikhez senki sem nyult a két ünnep alatt.

Egyszer csak megkoppant az ajtó és belépett rajta egy sápadtarcú, révedtszemű nagy diák.

S az öregasszony, mintha semmi, igazán semmi sem fájt volna neki, fölmosolygott, az érkező elé sietett, nyaka köré fonta a két vézna karját és úgy mondta boldogan:

— Fiam! Isten hozott!

HAGYOMÁNYOS HŐSIESSÉGGEL

harcolt a „Kalevala népe”, ezt áll
mének befejezése után. Fokozott é

KALEVA

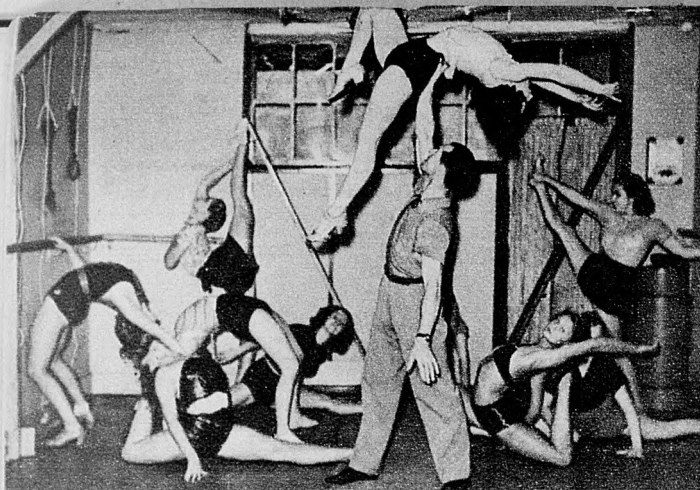
felé, amely a Lafontaine Társasá,
tes mű ára díszes félvászon köté

2 PENGŐ 88 FILL

Megrendelhető a vételár előzetes
kiadóhivatalában (Budapest, VII, I
módja a 9244. számú postatakar
Üres befizetési lap 3 fillérért p

Délibáb

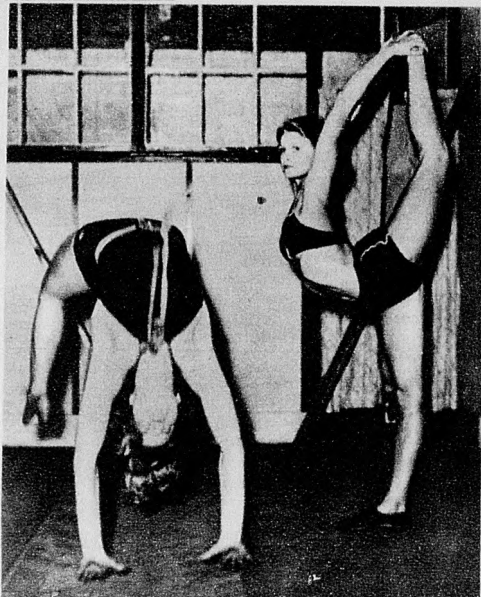
libáb

A mozdulat akrobatái

Akrobatikus-tánc. Az ember hallja a szót s csodálatosabbnál csodálatosabb produkciók elevenednek élővé emlékezetében. Táncszámok, táncjelenetek, melyek messze a valószínűség határán túl bűvészműtáncványoknak is beillenek.

Gyerekkoromban semminek nem örülünk jobban, semmi után nem vágyódtam igazabban, mint egy-egy cirkuszelőadás után. És itt sem a bohócok érdekelték elsősorban, bármilyen mulatságosak voltak is, nem a különböző idomított állatok, amelyek pedig nem egyszer valóban bámulatra méltó ügyességről tettek bizonyosságot, nem az állatszélidítők sokszor életveszélyes produkciói. Még csak nem is a bűvészműtáncványok, amelyek pedig igazán pompásak és megfejthetetlenek voltak, hanem az akrobaták. Őszintén csodáltam megfoghatatlan ügyességüket s lélegzetvisszafojtva figyeltem hajmeresztő műtáncványaikat. Az a könnyedség, amellyel a legnehezebb, leghetetlenebb figurákat

Éppen ilyen csodálattal néztem későbbi években a mozdulat művészeit, a táncosokat is. Az a súlytalan, szinte testetlen könnyedség, mellyel a zene szárnyalását követve egyedül a mozdulat segítségével tolmácsolták a legkülönbözőbb érzelmeket, min-

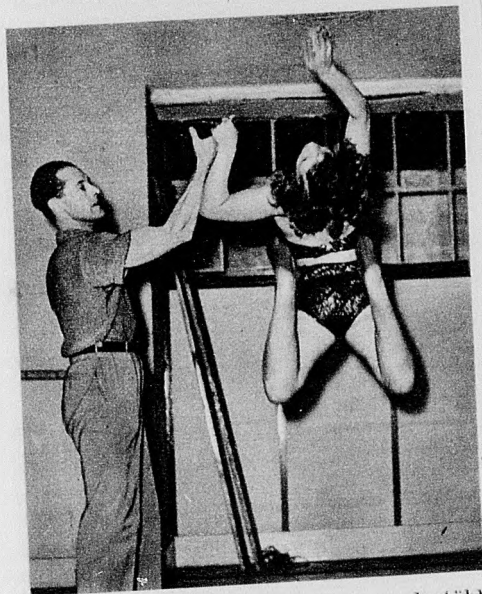
Mesterszabások, a férfiruha-szabászat legújabb kézikönyve, amelyet országos nevű szabászati szakoktatók állítottak össze, írtak meg mindenki számára érthető stílusban és láttak el remek szabási mintarajzokkal. Kapható könyvesboltunkban, vagy megrendelhető lapunk kiadóhivatalától Budapest, VII, Dohány u. 12. Ára az összeg előzetes beküldése mellett bérmentes küldéssel 96 fillér. (Utánvétellel 75 fillérrel drágább.)

bemutatták, az a biztonság, amellyel a legkritikusabb pillanatokban viselkedtek, amikor egy tizedmásodpernyi tévedés is elég lett volna ahhoz, hogy a szépen felépített jelenet összeomoljon, nem is beszélve arról, hogy ilyenkor nemcsak testi épségük, de életük is akárhányszor kockán forgott, ellenállhatatlanul és lenyűgözően hatottak rám. Utólérhetetlen ügyességük és haláltmegvető bátorságuk miatt őszintén csodáltam mindannyiukat.

denkor
Aki lá
zik eb
A m
és ün
lan t
kemén
eredm
táncos
éves k
tanítá
s az i
biztos
pihen
szám
évek
órán
ségév
nehe
nie,
toká
a ho
szerz
nem
spar
szer
hatu
szár
ezer

denkor felejthetetlen élményem maradt. Aki látott már balettet, az bizonyára osztozik ebben az elragadtatásban.

A mutatvány végetér, a közönség tapsol és ünnepel. Ki gondol arra, milyen hallatlan türelemre, milyen kitartásra, milyen kemény munkára van szükség, hogy ezt az eredményt elérjék. Akár akrobatának, akár táncosnak készül valaki, már három-négy éves korában, nem egyszer még előbb kezdik tanítani, hogy a test hajlékony rugalmasságát s az izmok megfelelő módon való fejlődését biztosítsák. És ettől kezdve nincs többé pihenés sem a táncos, sem az akrobata számára egész életén keresztül. A tanuló évek alatt azért, mert naponta négy-öt órán át a legkülönbözőbb tornaszerek segítségével a leghelyetlenebb helyzetekben kell nehezebbnél-nehezebb gyakorlatokat végeznie, hogy a kellő tudás és tapasztalat birtokába jusson, később, nehogy elveszítse a hosszú évek fáradságos munkájával megszerzett rugalmasságát. Ezek a tornaszerek nem egyszer bátran felvehetik a versenyt a spanyol inkvizíció legfélelmetesebb kínzó szerszámaival is. Csak ezeket látva, alkotunk fogalmat arról, milyen hősies elszántságra, milyen kitartásra van szükség ezen a pályán.

De az is kétségtelen, hogy a legtöbb esetben ez a hősi munka, szorgalom és kitartás meghozza a szépen gyümölcsöző eredményét. Az ó- és újvilág nemzetközi varieté színpadain ma is közkedveltségnek örvendenek a bravúros artistaszámok, amelyekben a test csaknem elszabadul a földtől és pattanva, száguldvá, repülve, csillogó ruhákban gyönyörködteti a nézősereget. Nemcsak Amerikában, Európában is vannak artisták, akik vagyont szereztek nehéz, de

Délbáb

RTA: IZSÁK-GYARMATHY LÁSZLÓ

idegen lakásban vagyok. Hogyan?... A házmester a felvonóban másik emelet gombját nyomhatta meg, szombat éjjel van, ilyenkor mindig részeg. Másik emelet, s ezekben a bérházakban pontosan azonos beosztással épülnek az emeletek. És itt is nyitva volt a konyhaablak, csak hogy itt helyettem valami Csarenak kellett volna bejönnie. S ez a parfümszag... elállított lélegzettel figyeltem a sötétbe és szuszogást hallottam. Gyenge pihegést, mint a májusi új lomb hajladozása, gyorsan és némi vigasztalódással megállapítottam, hogy női szuszogás. Nem ébredt fel, alszik. Ki lehet?... Vissza kellene mennem, de már bezártam magam mögött egy ajtót és egy ablakot, a személyzeti szoba sejtelmes hangú lakója pedig felébredt, most biztosan azon tűnődik, hogy az előbb hallucinált, vagy sem? Ha visszafelé szöknék, elfogna és lármát verne. Ki lehet ez a Cesare és mi a szerepe?... Teljesen táncszalagként álltam a kábító parfümillatban, beszaladtam az egérfogóba és nincs kiút, itt, ebben az éjszakai idegen hálószobában kell megoldanom sorsomat, vagy elvesznem. Lehet, hogy egy divatos kis női ezüstpisztollyal lelőnek vagy konyhakést dobnak a hátamba. Elérzékenyültem, végiggondoltam egész életemen, mint a siralomházban szokás, volt sok gazember örömem, a sors talán megelégette és most színpadiasan egy ilyen jószágú hölgyi szobában veszejt el.

— Elszántan kinyújtottam a kezemet és valami öltözőszéken selyemholmit tapintottam. E holmiból részletező tapogatás útján megállapítottam, hogy az oly kedvesen szuszogó hölgy kissé kövér lehet, amit, keserű hangulatom ellenére is, rossz néven vettem tőle. Ha kövér, biztosan erős is...

De eltökéltem magam, férfiasan szembenézek az eseményekkel. A sötétben megigazítottam a nyakkendőmet és hajviseletemet, aztán felcsavartam a villanykapcsolót. A hirtelen csillárfényben rózsaszín bútorzatú, szép szobát láttam, az ágy párnájáról nyö-

lami szép emlékével. A konyhából kiléptem az előszobába, osonó léptekkel a végéig mentem, ott balra nyílt az én szobám. A kilincs fogása valahogy idegenszerű volt. Mikor betettem magam mögött az ajtót és felszabadultam, nagyot lélegzettem, erős, tömény parfümillat csapott az orromba. S most egyszerre kábultan reádöbentem:

Boldog házasságot akar élni?

Meg akarja ismerni a boldog házasság titkát? Tudni akarja a családi háborúságok őszinte okait? Szeretne házasesetéből minden békéltenséget kiküszöbölni? Szeretne olyan boldog lenni, mint amilyenek házasság-

életét legszebb álmaiban elképzelte? Olvassa el G. P. Heath-nek, *A férjhezmenés művészeté* című nagyszerű könyv szerzőjének művét, melynek címe:

A boldog házasság tudománya

Az olvasók ezreinek elismerőlevele tanuskodik „A férjhezmenés művészeté”-nek páratlan irodalmi és gyakorlati értékéről. Ugyanez a vélemény G. P. Heath most megjelent új művéről is, amely már megjelenésének legelső napjaiban több ezer példányban kelt el.

A kb. 250 oldal terjedelmű, izléses kiállítású mű ára **hármentve 1 pengő 50 fillér.**

Megrendelhető a vételár előzetes beküldése ellenében Tolnai Világlapja kiadóhivatalában (Budapest, VII, Dohány ucca 12). Utánvétellel való szállítás 75 fillérrel drágább.

szörögve emelkedett egy fiatal hölgy, fodros ingben, majd tág szemmel, hosszan nézett rám és mint egy malac felsívított:

— Rabló!... Gyilkos!...

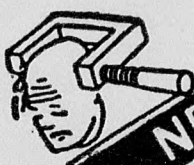
— Madmoazel... — kezdtem volna magyarázni, bár e hölgy inkább vadmoazel volt és a következő pillanatban hozzámvágt a cipőit.

— Nem vagyok rabló, madmoazel, hallgasson meg, úr vagyok és gavallér... Az ablakon jöttem be...

— Az ablakon! — sikoltotta és orráig húzta a paplant.

— Igen, az ablakon, de ezt egy emelettel vagy feljebb vagy lejjebb kellett volna tennem, értse meg, eltévedtem. Mert én is itt lakom a házban és mindig az ablakon járok haza.

A cipődobálás óta magasra emelt karral, megadóan álltam és nagyon szánalmasan nézhettem, mert az ifjú hölgy a paplan alatt ellenállhatatlanul elnevette magát. A kedvessé alakuló jelenetnek azonban véget vetett a szobaleány, aki a zajra bedugta fejét és pisze arcával megvetően tekintett rám. Hamarosan jött a lakás másik szárnyából még egy szigorú kiállítású hölgy és hegyesorrú, világoskék szemű, bajuszkötős férje, mind-

NEOKRATÍN

fejfájás, fájdalmaik ellen
Patikában P 1.50,
60 és 24 fill.

ketten sárga frottírköpenyben s az ijedten pislogó francia bácsi súlyos, nagy ovális ezüst tálcát tartott maga elé, mint egy pajzsot. Eredménytelen magyarázkodás után a hölgyek ráparancsoltak a bácsira, hogy utasítson ki.

— Mars ki! — vinnyogta az öreg a bajuszkötő alól az ajtóra mutatva és láttam, hogy reszket a lába. A folyosóról még hallottam, hogy az a bolondos, borzasfejű szobaleány bosszankodva mondja:

— Irgalmatlanul szemtelen alak volt...

Az öregúr, kis szünet után, sóhajtva ezt tette a történet végéhez:

— Kínos élmény volt... és mégis milyen kár megvénülni.

A HÉT

Kladykó Vilmos m. kir. kormányfőtanácsos, a Nemzeti Zenede h. igazgatója 43 éve tanára az európai hírű Intézetnek

Martzy Johanna, a Hubay-díj nyertese

(Raeskenes felv.)

Járay József, a széphangú tenorista Haydn „Teremtés” tenorszólóját énekelte a Zenekadémián

Huszár Márta, a Zeneművészeti Főiskola énekesnője nagy sikerrel szerepelt Ahonyi Géza tanár színpadi játék vizsgaelőadásán (Nova felv.)

Patek Mária nagy sikerrel énekelte a Zenekadémián

Hargittay-Fischer István az országos énekversenyen sikerrel lépett fel

Délibáb

(Daniel Darrieux)

EGÉSZSÉG ÉS SZÉPSÉG

A meleg idők bekövetkeztével a legmindennapibb és legkellemetlenebb bajok, panaszok egyike az: izzadás... Az izzadást a verejtékmirigyek működése idézi elő és normális mértékben a természet az izzadással védekezik a túlságos felmelegedés ellen. Az izzadás elpárologtatása ugyanis hőt von el a testtől és ezzel lehűti azt. Az izzadás tehát csak akkor válik kellemetlenné, ha a mirigyek több váladékot termelnek, mint amennyit a test el tud párologtatni.

Az izzadásnak rendszeren három gócpontja van. A kéz, láb és hónaljizzadás. Ezek közül, bár mind a három sok kellemetlen percet és állandó izgalmi érzést okozhat, legkellemetlenebb, mert legszembetűnőbb, a kéz izzadása. Akinek a keze izzad, bár még nem is érzi a verejtékespeket, sőt az általános nedvesedést sem, már ösztönösen törli kezét és ezzel felhívja bajára a közfigyelmet. Tessék megfigyelni izzadó kezű férfiakat, mielőtt kezét fognak, suttyomban és izgatottan végighúzzák kezüket zsebkezdőjükön vagy kabátjukon, a nők meg idegesen gyűrögetik a ruhájukat, vagy keresik zsebkezdőjüket és rendszeren annyira zavarba vannak, hogy még boesánatot is kérnek azért, hogy nem adnak mingyárt kezét... Ez az idegesség és izgalom pedig árt, mert a verejtékmirigyek működését még jobban elősegíti és ezzel az izzadást még jobban állandósítja.

Nőknek, különösen könnyű ruhák mellett, rengeteg bajt és kellemetlenséget okoz a hónaljizzadás, mert a ruhákat rövid idő alatt szinte használhatatlanná teszi. Igaz, ez ellen általában izzalpok használatával védekeznek, sokan azonban nem szeretik az izzalpot, mert használata — megnehezítvén a nedvesség elpárolgását, — csak fokozza az izzadást.

A láb túlságos, tehát beteges izzadása nem egyszer a lábujjak bőrének nagyfokú gyulladásával jár, ami viszont gyakran nehezen gyógyítható ekcémát okoz.

Ezek a túlzott izzadások — ha azokat csak idegesség, vérszegénység, vagy a verejtékmirigyek túlságos működése, megbetegedése idézi elő, — gyorsan és tökéletesen gyógyíthatók. Gyógykezeléssel azonban nem szabad túlsokáig várni, mert a káron kívül, amit a túlságos izzadás okoz, állandó kellemetlen leki körülmények is járnak és sok szegénykezésnek, bántásnak, bánatnak okozói.

Ha a baj még nem túlságosan előrehaladott és nem nagyméretű, háziilag is szépen és sikeresen csökkenthető. *Legfőbb orvossága a tökéletes tisztaság... Naponta meleg fürdőt kell venni, naponta friss fehérneműt és ruhát váltani. Tilos a szűk kesztyű, szűk cipő viselese, de kötelező naponta a harisnyaváltás. A meleg fürdőn kívül elengedhetetlen még a napi egy, de inkább kétszeri lábfürdő, pár kanál konyhasóval és ecettel. Fürdő után a lábat tökéletesen meg kell törölni és valami jófajta szárítóporral behinteni.*

Ezek a külsőleg használandó orvosságok. Vannak azonban belsőleg használandók is... Izzadásra hajlamos embereknek a melegség beköszönte után kerülni kell minden zsíros, fűszeres és nehéz ételt, szeszes italt, sőt és túl hideg vizet. A zsírok, nehéz dolgok ugyanis izgatják a mirigyeket, túlsok hőt termelnek, így a mirigyek még több váladékot választanak ki. A szeszes italok, a hideg sör, víz pedig nagyon gyorsan felszívódnak és utána rögtön párologni kezdenek. Tessék megfigyelni egy hűvös kert-helyiségben ülő, izzadásra hajlamos, söröző férfit. Iszik és szüntelenül törölgeti a homlokát... Kerülendő az izzadásra hajlamosoknál a fagylyalt, a parféfélék is, ellenben nagyon ajánlható a behűtött gyümölcs, a citromos saláták, nyers és párolt zöldségek. A sovány húsok, különösen egyben sültve, salátával, zöldséggel megengedhetők.

B. M.

Déliabál

VACSORA

IRTA: PAPP TAMÁS

— Ugylátszik, mégis lesz valaki belőled!
Mert ez volt Pista legfőbb vágya: valakié lenni!

Hálásan borult barátja nyakába.

— Olyan vacsora még nem volt, amelyet holnap rendezünk. Csak állítsd össze a menüt, mert ehhez viszont te értesz legjobban...

Ami igaz is volt, mert Sándor semmit se szeretett annyira, semmire nem volt olyan kényes, mint a gyomrára. Hajnaltájón, nagy ivások idején, mikor mások szerelmükről álmodoztak, ő is elérzékenyült néha s elmondott egy-egy érzelmes történetet. Ezek a lírai vallomások azonban így kezdődtek:

— Egyszer, van már tizenöt éve, ettem egy töltött káposztát Kunhegyesen, amihez fogható jót nem kaptam sem azelőtt, sem azóta. Nemcsak üde, pompás illata, nemesak utánozhatatlan íze...

És bár mulattak rajta, mégis sikere volt minden eféle előadásának. Mert enni, azt tudott.

Reggel volt már, mikor szállodájukba érve fogadalmat tettek, Sándor pont délbe tizenkettőkor felmegy Pistáért, együtt indulnak „inkasszálni” s megbeszélik az esti programot.

II.

A fogadalom, Sándor felmegy Pistáért, arra vonatkozott, hogy Pista a harmadik emeleten lakott, Sándor az elsőn. Valamikor mind a ketten első emeleti lakók voltak, ám a hitelügyletek arra kényszerítették Pistát, hogy feljebb-feljebb hurcolkodjék. A két barát ugyanis, mint mondtuk, vajmi ritkán rendelkezett készpénzzel s mert anélkül mégse járhattak a világban, nagy szükség idején apró uzsorakölcsönöket vettek igénybe. Miután Pistának volt nagyobb hitele, rendszerint ő volt a felvevő. Ezeket a futókölcsönöket a „lohdnínerek” közvetítették. Jenő, az első emeleti inas a kávéházi öreg trafikos megbízottjaként tevékenykedett, Károly a második emeleten az éjszakai portás ügynöke volt, míg a sánta Guszti a harmadikon már önállósította magát és

Artin
enyhe
hashajtó

I.

Pista és Sándor elválatlanok voltak azokban az években. Egy szállóban laktak, együtt kóboroltak az éjszakában s hótörtek hazafele hajnaltájón nap, mint nap. A most hosszú idők után visszagondoltak az évekre, meg sem igen tudták volna mondani, miből is éltek akkoriban. Most csak a mégesak jutott néha nagyobb összegre is, de, hogy Sándor honnan teremtette s a mindennapi számlálatlan fröccsökre jót, az megfejthetetlen rejtély maradt. Egy kellett lenni, ahogy tréfásan mondottni szokta:

— Manapság nem a fizetéséből él az ember, hanem az állásából.

De mert, ha pénzhez jutottak, fizettek mindig búsás kamatokkal, volt hitelük a kávéháztól kocsmaig mindazon helyeken, ahol idejük nagy részét tölteni szokták.

Egy nap a Fülemlé bár intím-termében, hogy ennek a mocskos kis hajnali lebéjének a különszobáját nevezték, Pista átölelte Sándort:

— Nagy dolog történt komám! Vége a nyomorúságnak. Lesz sok pénzünk s meglesz, autóval járunk ezután...

Sándor ásfított. Ismerte Pistát, tudta, hajnaltájón, lefekvés előtt szereti boldogá hazudni magát.

— A villát elengedem, de azt szeretném tudni, mit eszünk holnap. Károllyal a vacsonánál heves felirati vitám volt. A törlesztésig nem hitelez többet...

— Mit eszünk? — pattant fel Pista — Kaviárt, pisztrángot, vagy amit akarsz!
— Jó, jó! — legyintett Sándor, — majd eldöntöm holnapig

Pista dühösen belemarkolt saját hajába:

— Hát te se hiszel nekem! Éppen ma, most, mikor a sorsom dőlt el! — és könnyezni kezdett.

Sándor mérgesen nézett rá, Pista nem hagyta abba:

— Értsd meg ember: elfogadták a darabomat! Az első darabot, amit én írtam!

— Persze rögtön előleget is adtak s most elvet a pénz — gúnyolódott Sándor.

— Igenis adtak — üvöltött Pista, egy sekket dobva az asztalra. — Ma délbe fel is lehetem!

Sándor kezébe vette az utalványt. Semmi létség, Pista igazat mondott. A kétszáz pengő rendelkezésére áll.

— Soha jobbkor! — sóhajtott boldogan.

— Ha a legépelet példányt szállítom, még apok háromszázat! — büszkélkedett Pista.

Sándor valami szépet akart mondani.

Délibáb

B. M.

Délibáb

saját zsebére dolgozott, amit különben körömszakadtig tagadott mind a három. Pista hitele az első emeleten kimerülve, felköltözött a másodikra. Hivatalosan ezt a lépését azzal indokolta, a felszűrődő muzsika és lármája zavarja a munkában. Ugy látszik, a második emelet is zajosnak bizonyult, mert Pistának rövidesen tovább vándorolt a harmadikra. Azon napon, mikor Sándor ígéretéhez híven feljött érte, az volt a helyzet, hogy Pista első emeleti Jenőnek százharminckét pengővel, második emeleti Károlynak huszonnyolccal tartozott, míg sánta Gusztinak a harmadikon, tizenkettővel volt adósa. Minderről azonban még Sándor sem tudott, mikor benyitott szobájába.

— Csakhogy jöttél — örvendezett Pista, — légy szíves csengess kettőt a szobalánynak.

Sándor gyanútlanul engedelmeskedett.

— Drága Piroska — fordult Pista a belépő lányhoz — legyen olyan jó, küldje fel Károlyt a második emeletről. Bizalmas megbízásom volna számára, de Gusztit ne tudjon róla...

Piroska hallván, hogy bizalmas dologról van szó, sietett eleget tenni a megbízásnak s pár perc múlva már jelentkezett Károly.

— Nagy kérésem van magához, Károly. — kezdte Pista. — Magába bízom, azért hívtam s előre figyelmeztetem, Gusztinak ne szóljon róla. Itt van egy csekk, ezzel jelentkezik a pénztárnál és felveszi a kétszáz pengőt.

— Hát nem személyesen megyünk érte? — mordult közbe rosszalólag Sándor.

— Várj! — intette le fölényesen Pista, s Károlyhoz fordulva folytatta:

Először is levonja a huszonnyolc pengőt, amivel magának tartozom, öt pengőt megtart a fáradságáért, egy pengőt villanyosra, harmincat lead az éttermi főpincérnek azzal, hogy én küldöm s a többit felhozza hozzám. Értett?

— Igenis — vigyorgott boldogan Károly és elrohant.

— Csak siessen, siessen! — kiáltott utána Pista, aztán affektálva fordult barátjához. — Mi addig megbeszéljük a vacsorát. Ugy gondoltam, kezdjük talán ráksalátával.

Sándor nagyot nyelt mérgébe. Dühös volt, hogy nem személyesen mentek a pénzért s Pista kapitalista fölénye is bosszantotta. Elhatározta, csak azért is ellentmond.

— Ráksaláta jól hangzik és előkelően — kezdte, — de nem igazi hozzáértőknek való. Mert a francia saláta és a tartár kítűnök ugyan, de pikáns ízükkel elnyomják a rák husának halk és finom ízét és illatát. Én határozottan jobbnak tartom a rákmajonézt, persze friss folyami rákból készítve. A majonéz összehasonlíthatatlanul nemesebb anyaga, diszkrétebb, édeskes jellege nemesek el nem nyomja, de egyenesen kihangsúlyozza a rák minden csodálatos jóságát.

Ugy belemelegedett a magyarzatba, hogy a haragja is elpárolgott, mikor kopogtak

és belépett Jenő, az első emeleti lohdiner.

Sándor nem értette, miért ült fel egyszerre Pista az ágyban.

— Nagyságos uram — kezdte Jenő, — Károlyt nem engedték el s mert meg tetszett tiltani, hogy Gusztinak szóljon, nekem adta át a megbízást.

— És? — kérdezte Pista bizonytalanul.

— Odaadtam a főúrnak harmincat, ahogy rendelni tetszett, Károlynak huszonnyolcat, öt pengő jutalmat s egy pengő villamospénzt, amit engedélyezni méltóztatott, levontam az én követelésemmel együtt. Tessék a nyugtákat parancsolni, meg a maradék-összeget.

És lelett az asztalra összesen négy kemény pengőket.

Sándor Pistára tekintett. Ha nézessék őni lehetne, Pista nem élte volna túl ezt a pillanatot.

— Elmehetek? — kérdezte halkán, Jenő.

Kicsit várt, aztán mert nem kapott választ, meghajolt.

— Alázatos szolgálója — és kiment az ajtón.

Nagy csend volt a szobában. Halálos csend.

— Dehát — szólalt meg végre Sándor — mért nem Gusztit küldted?

Pista üveges szemekkel meredt maga elé.

— Gusztit? — kérdezte tétován, aztán hirtelen magához térve, éktelen haraggal csapkodni kezdte a paplanát. — Igen! Ó az oka, igazad van, az a sánta gazember!

Sándor értetlenül bámult.

— Az a leggondosabb uzsorás — üvöltött Pista tajtékozva. — Tizenkét pengőre heti két pengő kamatot szedett tőlem. Inkább törlesztettem volna hát Károlynak huszonnyolcat, minthogy ennek a piócának odaadjam a tizenkettőt...

És, hogy így megvolt a bűnbak, csakhamar meg is békültek. Pista még megfogadta:

— Ha a háromszázat megkapom, akkor se adok ennek a gyalázatosnak egy vasat se! És Sándor egy pillanatig se kételkedett benne, hogy megtartja fogadalmát...

III.

Nem a Ligetben vacsoráztak, hanem — Óbudán. Száraz kolbászt ettek, friss piros kis retekkel még körözöttet. És sok-sok bort. Józsai, a főúr, régi barátjuk, szívesen írta fel az egészet s búcsúzáskor még két új doboz cigarettát is hozott, hogy: „legyen az útra mit szívni!”

Gyalog vágtak neki az éjszakának. Az újlaki templom táján egy konflis jött velük szembe.

— Mennyi pénzünk van — kérdezte Pista. Sándor megolvasta:

— Egy pengő negyven.

— Helyes — felelte Pista. — Egy pengőt adunk borralvónak, negyven a kapupénz, a kocsit kifizeti a portás — s már intett is a konflisnak.

És míg a kocsit megindult, gondtalanboldogan dültek hátra az ülésen. Fentről a nyári csillagok mosolyogtak rájuk...

TAPS ÉS TAPSOLÓK

Két tenyér kell hozzá, edzett, kemény bőrfelülettel, továbbá nagyadag lelkesedés. Területe a színház, hangversenyterem, esetleg mozi. Művelője a tömeg, amelyet közös nevezőre hangolt a tetszés érzése. A tömegen belül az egyén tapsol s az egyéneken belül nem ritkán a jellem.

Nézzük, hogyan tapsolnak egyesek, mit művelnek az egyszerű hangszerrel, ahol fortissimo és pianissimo között megmutatkozik egy egész ember.

Itt van mingyárt a *lelkes* tapsoló típusa. Tenyerét forte használja. Alig hangzik el a megtapsolnivaló mondat a színpadon, alig játszódott le az a bizonyos lelkesítő jelenet, felcsattog valahonnan a középéről az igyekvő tenyérpár, türelmetlenül, szinte veszekedően, hogy „de jó volt, jaj, de remek”. Ezek a szavak elhangzanak a tenyerek tulajdonosának ajkairól is, másodpercnyi szüneteket tartva a csattogásban, de ugyanolyan lelkesen, kettőzve a mássalhangzókat, hogy „ppompppass” vagy kkitünnő”.

Közvetlen közelében szendereg a *fanyalgó!* Ő, ébren van ő, nagyon is ébren. Szendergése előre megfontolt. Hatalmas dramaturgiai érzékkel rendelkezik. Nemesak a színpadot, a szöveget, a szereplőket ismeri, hanem a közönséget is, a lelkesedés csendesebb pillanatait, apró szüneteket, amikor fanyalogni lehet. Kifejezései a kellő pillanatban: „Hát ez bizony azért nem az igazi” vagy: „egyszer Salzburgban láttam ugyanezt” — s tenyerei éphogy sűrűlják egymást, kíméletlenül a bört és kíméletlenül az általános hangulatot illetőleg.

Pontosan ellenkezője a *túlzó*. Válfaja ő is a lelkeseknek, de azoknál is több. Alkalmatlan pillanatban felpattan a helyéről, előre dől és az előtte ülők feje fölött csattogni kezd, mint egy dalos madárka, tavaszi hajnalon, az erdőben. Csöré, illetve markait céltudatosan használja. Begörbítve, üreget formál belőlük, öreg gyakorlott, aki tudja, hogy az így elért hang csupogó lesz, kihangzó a többiek közül s ha netán utánzóik akadnának, változtatni is tud, merevre feszített tenyerekkel, süveget formálva, amivel sikerül éles hangot előcsalogatni az ujjaiából. S ha még ezután is lennének követői, ötletes változathoz folyamodik, kezeit szájához emeli, ütemesen tenyerei közé lehel s előidéz egy olyan hangot, amely a reggeli szőnyegporolást juttatja eszébe a körülötte ülőknek. A tapsért tapsol ő, mellékes a darab, főszereplőjévé válik a darabnak s ezt még jobban kihangsúlyozza azzal, hogy helyét elhagyva, előre megy a zenekarig, ahol szerencsére egy árok van, mert különben felszökkenne a függöny elé, hogy fülébe húzza a színészeknek változatos tenyérhangszerén egyéni és jól megfontolt lelkesedését.

Műfajilag az előbbihez csatlakozik a *versengő*. Ha az előbbi már lejátszotta lemezeit s üdvös csend borul a nézőtérre, neki

még van egy tenyérszerű tapsolnivalója. S ha valami elvetemült egyén igyekezik még őt is túlszárnyalni, harci tűz gyullad ki szemében s versengeni kezd amazzal. Csatt! csatt! Váltogatják a dallamot, sportolnak, adogatják egymásnak, mint tennisezők a labdát. Szerencsére minden szünetnek vége van egyszer s ők kénytelenek belenyugodni, hogy színházban vannak s türelemre kényszerülnek a következő szünetig.

A *picces* valahol mélyen rejtőzik, a nézőtér legmélyén s csak egy halk, csendes pillanatra vár, közönyös, megtapsolatlan jelenetre, amikor váratlanul, indokolatlanul tapsolni kezd. Mindenki hátrafordul meg nézni a vakmerőt és egy ámokfutót lát, aki most már szégyenkezne, de az elveit harcol, mert ez neki tetszett, igenis, ez remek volt, ő már ilyen, és különben is ott és annyit tapsol, ahol és amennyit akar. Pedig csak „jópofa” akart lenni szegény.

Ismerjük — ugy-e — az őszeshajú, komor és tárgyilagos urat, aki feláll a helyéről, amint a függöny összeszalad s kemény léptekkel a dohányzóba megy. *Nem tapsol*. De nem ám. Nem azért, hiszen neki is tetszett az előadás, csupán elvei vannak, mindhalálig. Különben is jöjjenek hozzá a színészek, ha tudni akarják, tetszett-e neki a munkájuk vagy sem. Ő nem gyerekeskedik a tenyerével, nem érzi méltónak magához. De az is lehet, hogy előadás után hazamegy, bezárkózik a fürdőszobába és jól kitapsolja magát.

Nincs messze tőle a *beosztó*. Színházjáró ember. A levegőért, a hangulatért jön ide, de ebből csak annyit szippant, amennyit jónak lát. Mértékkel lelkesedik s egyéni beosztással kiválogatja a pillanatokot, amelyeket jutalmazni óhajt. A darab elején körülbelül ötször veri össze a tenyérét, halkan persze. A közepén sodortatja magát a többiekkel. A második felvonás végén ér el óvatos lelkesedésének tetőpontjára, majd újra zuhan. Klasszikusokhoz nem jár, mert azok megbízhatatlanok, négy, sőt több felvonást is összeírhatnak és az ő beosztása felborulhat. Az utolsó szavak el sem hangzottak még, ő már a ruhatárban van.

Lobogóhajú, elszánt tekintetű fiatal ember ül az erkély első soraiban, középen. Az előadást átunatkozta, csak egyes jólkiszemelt pillanatokban tér magához, jobbra-balra pillant, kezei mint a karmok, görbülnek előre, jó húsos tenyerei — mint az ágyúk — bömölnek, támogatva két oldalról, rákényszerítve a páholyok és zsöllyék közönségére a lelkesedést, a függöny elé idézve újra és újra a szereplőt vagy szereplőket s ha a közönség már kellő mértékben átvette a tapsot, visszadől a székébe és tovább szundikál. A *hivatásos* ő, kultúrtörténelmi figura, dolgozik a tenyereivel, munkát végez, egyesek vagy csoportok lelkesedését tolmácsolja, sohasem a sajátját. — a —

Szerkesztői üzenetek

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben választ nem adhatunk, még abban az esetben sem, ha válaszbélyeges borítékot kapunk.

Kéziratokat, fényképeket nem őrziünk meg és semmi körülmények közötti sem küldünk vissza

Szerződés. (26.) Még nem alakult ki erre vonatkozólag gyakorlat, hiszen a stagione mindössze egy évadra tekinthet vissza. E pillanatban még nem is biztos, hogy milyen városokban lesz, illetve nem lesz stagione. Mindenesetre a Színész Kamarához tessék fordulni, mert a stagione-igazgatók úgyis a Színész Kamarával karöltve szerződteik tagjaikat.

H. E. Budapest. (26.) Szives, elismerő sorait köszönjük.

Érdeklődő. (24.) Valóban, Eugen Stepat, a kitűnő balalajkazenekar vezető annyira megtanult magyarul, hogy már olyan tangót is szerzett, amelynek versszövegét is ő írta. Ime a vers kezdete: „Nem ilyen életet akartam, Az egész élet rossz regény.”

J. Margit. (24.) Fényvédő krémeket kellene használnia, csak hogy ebből többféle van, tehát szakorvoshoz kellene fordulni, aki megmondja, hogy milyent.

M. V. (26.) Színházi, film, rádió és társasági kérdésekre válaszolunk. Egyébként erre vonatkozólag szaküzletben kellene felvilágosítást kérnie.

Operarajongó. (40.) Szilvász Margit három évvel ezelőtt ment férjhez. A férje orvos.

Mégegyszer stb. (30.) Úgyes dolgok, de még nem közölhetők.

Kékes. (32.) T. M. címe: Budapest, Uri ucca 12.

Ferenc. (34.) 1. A főkapitányságnál tessék az iránt érdeklődni. 2. Váci ucca 56 alatt esti tanfolyam.

Márta. (36.) Sz. Jenőné címe: I. Szent János tér 1/a.

Hat óra (31.) A verseket legnagyobb sajnálatunkra, nem közölhetjük.

Leine. (38.) 1. Semmi esetre se „kényszerítse ki” belőle a vallomást, mert ilyesmit egyáltalán nem lehet és nem is tanácsos ki-kényszeríteni. Meg kell várnia, amíg ő nyilatkozik. És ha nem, akkor tudni fogja, hogy mihez tartsa magát. Maga természetesen legyen kedves továbbra is, de mindenesetre várja meg, amíg ő nyilatkozik. 2. Mindig a férfit kell bemutatni. 3. Sz. Z. legutóbb is játszott a Pesti Színházban, akkor közöltük a fényképét is.

Operettkedvelő. (40.) A muzsikát valóban ő szerezte, de a hangszerezését — tudunkkal — nem ő, hanem egy színházi karmester végezte. Valószínűleg azért, mert a hangszerezés nagy technikai munkát igényel.

D. Alajosné. (2.) A hír tévedésen alapszik. Az illető művész — szerencsére — él. Hogy

miért nem szerepel a rádióban mostanában?! Ezt a Studiótól kellene megkérdezni.

Út a boldogság felé. (4.) Az illető filmszínész Amerikában van, de egyelőre nem filmezik és így közelebbi címe nem ismeretes.

T. Béla. (6.) Levélben legnagyobb sajnálatunkra, nincs módunkban válaszolni. A kérdezett színdarab nem jelent meg a „Déliab”-ban.

K. József. (8.) 1. Attól függ, hogy milyen okból szűnt meg, mert vannak vis majorok, amelyek esetleg a végkielégítést is kizárják. 2. Nem látjuk be, hogy miért ne lehetne. Természetesen az ipartestületnek be kellene jelenteni a dolgot.

F. Vilmosné. (8.) Az egész ügy maga jelentéktelen. Ennek tehát nem volna szabad vita tárgyává lenni. A tánciskolából hazajárni karofiogva (a szülők jelenlétében) ebben igazán semmi sincsen. Hiszen ez az út tulajdonképpen folytatása a tánciskolai életnek, ahol szünetben a fiatalok úgyebár természetes, hogy karofiogva sétálnak. Azt lehet mondani tehát, hogy mindkettőjüknek igazuk van. Önnek abban, hogy ebben nincsen semmi megbotránkoztató. Férjének pedig — mondjuk, — abban, hogy bizonyára vannak, akik azt félreérthetik. Viszont ne felejtsek el, hogy a tánciskolába Önök mégis csak a gyermekek kedvéért mennek el.

Érdeklődő. (10.) A Nyiregyházi Művészeti Hetek műsora május 4-től május hó 28-ig tart. A műsor keretében Szelezcky Zita és Szabó Sándor is fellép.

Rózsika és Ius, a „Déliab” hű olvasói. (26.) A Studiótól tessék ezt megkérdezni.

Margaréta. (28.) Nem hisszük, hogy elmaradna a tervbevett előadás. Sőt úgy tudjuk, hogy a művész nő nem akar új szerepet vállalni, mivel az egész évadot végigjátszotta, az egész őszre marad.

A. Lajosné. (20.) Természetes, hogyha sok folyadékot iszik, édességeket eszik, nem sportol és mint írja, még csak nem is sétál, hogy hízik. Okvetlen szakítania kellene időt a sportolásra, de a sétára mindenesetre.

K. O., Szolnok. (26.) 1. A férficím szerepet annak idején az Ocskay brigadérosban Fenyvessy Emil játszotta. Egyébként az Ocskay volt az első prózai darab, amely egyfolytában százszor ment. 2. A piros bugyelláris valóban színrre került a Vígszínházban is díszelőadás keretében, a színház megnyitásának 25. évfordulójára.

Előfizetési árak:

1/4 évre 1 pengő 80 fillér, 1/2 évre 3 pengő 60 fillér

Felelős szerkesztő: BIBÓ LAJOS

Felelős kiadó: PAIZS GÉZA

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI

MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:

14—23—39 és 14—23—50

TÖBB MINT 2000 ELHUNYT ELŐFIZETŐ HOZZÁTARTOZÓJA KAPTA MEG EDDIG LAPVÁLLALATUNK UTJÁN AZ ELŐFIZETÉSSSEL KAPCSOLATOS BIZTOSÍTÁSI ÖSZEGET. A lapok terjedelmének hatósági korlátozása folytán, az újabb kifizetésekről a fényképfelvételeket és az előfizetők névsorát, helyszüke miatt nem közölhetjük.

ban?!
film-
nem
isme-
inála-
kér-
báb"-
ilyen
orok,
írják,
etne,
llene
elen-
vita
járm
bben
tulaj-
tnek,
rmé-
le-
knek
nin-
pedig
van-
elejt-
csak
szeti
28-ig
a és
asói.
ezni.
lma-
juk,
vál-
otta,
sok
por-
ogy
por-
epet
eny-
kay
vtá-
áris
isz-
nak
Illér
i:
DIG
SZ-
l a

Tavaszi
gyapjúszor-
zsetruha,
bőszabású,
divatos
körgal-
lérral

Divatos kalap
fehér fleből,
sötétkék sza-
lag- és zsi-
nórdízi-
tással

DIVAT

Kisformá-
jú szalma-
kalap söté-
tét és vi-
lágos színű
virágokkal

Keskeny-
szélű, ma-
gastetejű
zsirárdi-
kalap, sza-
llygal

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten értékes könyvjutalmakat osztunk ki. Megfejtési határidő május 16. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
11										12	13
14									15		
16				17				18			19
20			21		22		23		24		
25		26					27	28			
29						30		31			
32				33			34				
35						36		37	38		39
40			41		42					43	
44											

DÉLIBAB 10. SZ.

Vízszintes sorok :

1. Mécs László verseskötete. 11. A magyar királyok sorában harmadik volt. 12. Magot hint. 14. Szereti a muzsikát. 16. Vízrel teszi az ember. 17. Le. 18. Felületesen állít össze. 20. Somogyi Ferenc. 22. Régi budapesti amatőr-sportegylet betűjele. 24. Fiúnév. 25. Szekrény — népies szóval. 27. Ladik. 29. Gárdonyi Géza színműve. 31. Erős, szeszes, meleg ital. 32. Megajándékoz. 35. Kisközség a pécsi járásban. 36. Észak — németül. 39. Feltehetően kötőszó. 40. Télelő, nyílas hava. 44. Amerikai angol filmszínész.

Függőleges sorok : 1. Finom lakásberendezési tárgy. 2. A régiek hűros hangszere. 3. Előde. 4. Vízi növény. 5. Magasabbra vinni, tenni. 6. Ismeret. 7. Nevezés rövidítése. 8. Legbecsebb kincsünk. 9. Eszünk^o vele. 10. Kínosító képző. 11. Ady Endre verse. 13. Önagsága

Beküldendő sorok : vízszintes 1, 11, 14, 40, 44, függőleges 1, 11 és 13 sorok

gardrobjának fontos része. 15. Mocsaras. 19. Növényi zsír. 21. Szép Ernő keleties tárgyú színműve. 23. 200 — római számmal. 26. Vissza : elővigyázatos. 28. A scandium vegyjele. 30. Amerikai filmszínészno keresztnéve (zárt betű j.) 33. Vissza : Felvisz. 34. Mogorva. 37. Rétai Hollós Oszkár. 38. Folyó Oroszország közepén. 39. Szám. 41. Kutya. 42. Főúri rang rövidítése. 43. A nátrium vegyjele.

Payper

A mult számban közölt rejtvény helyes megfejtése

Vízszintes sorok : 1. A haza bölese. 11. Ak. 12. Északi sark. 14. Kantár. 15. Inda. 16. Ir. 17. A matróz. 20. Er. 21. Sal. 23. Gim. 24. Kte. 25. Ló. 26. Matine. 28. Alany. 30. Fa. 31. Eris. 32. Dada. 33. Al. 34. Promt. 35. Én. 36. Gem. 38. Hít. 39. Fe. 40. Tulipán. 43. Kádár. 45. Leveli békák.

Függőleges sorok : 1. Akaratlanul. 2. Aéta. 3. Zsámoly. 4. Azra. 5. Ba. 6. Ökör. 7. Li. 8. Csíz. 9. San. 10. Erdei nimfák. 11. A kis kadét. 13. Karmester. 18. Tó. 19. Óra. 22. Lead. 23. Giro. 26. Ma. 27. Terták. 29. nagyv (vigan).

30. Fi. 33. Amál. 34. Piké. 37. Epe. 41. Le. 42. ni. 44. Dá.

Jutalmazott megfejtők névsora

Helyszűke miatt csak a jutalmazottak teljes nevét és a helység kezdőbetűjét közöljük. A mult számban közölt rejtvény helyes megfejtői közül Simon István, Sz., Dán Imréné, Bp., Kallivoda Ferenc, D., Kovács Béla, E., Hollós Irma, Psz., Zsótér Jánosné, K., Hirzer József, Sz., Balla Károly, E., Dózsa Ferenc, K., Hárnik Irma, H., Soós Vilmos, S., Braun Sándor, Bp., dr Sziráky Istvánné, K. értékes könyvjutalomban részesültek.

Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat R.-T. mélynyomása, Budapest
Nyomatott a nyomdászat 500-ik évében